

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 31. 7. 2012

2/2012

Oslavy
Dne ozbrojených
sil ... 8

MESSINGER
2012 ... 20

Velitel pozemních
sil USA ... 23

Den dětí ... 32

PRO OBRANU VLASTI JSEM PŘIPRAVEN
NASADIT I SVŮJ ŽIVOT ... 4

VYŠKOV ZÍSKAL PLAKETU za péči o hroby z 1. a 2. světové války

V pondělí 30. dubna 2012 se v rámci oslav 67. výročí osvobození Vyškova uskutečnily pietní akty u Památníku osvoboditelů a také Památníku vojáci vojákům na starém hřbitově ve Vyškově.

Kromě představitelů města uctili památku padlých symbolickým položením věnců a kytic také představitelé rezortu obrany v čele s náměstkem ministra obrany pro personalistiku Michaelem Hrbatou, zástupcem velitele společných sil – velitelem pozemních sil brigádním generálem Štefanem Kaletou a náčelníkem štábu Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovníkem Milanem Markem.

Součástí pietních aktů, kterých se tradičně účastní kromě dalších zástupců politického a společenského života také představitelé vojenských organizací, které sdružují válečné veterány, legionáře a vojenské důchodce, bylo udělení pamětní plakety „Péče o válečné hroby“ Vyškovu, kterou převzal starosta města Vyškova Karel Goldemund z rukou náměstka Michaela Hrbaty.

Také přímo u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově si připomenou toto výročí, a to slavnostním shromážděním v pátek 4. května 2012.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: město Vyškov

Váleční veteráni zasluhují nejen úctu, ale i všestrannou péči a podporu

Právě slavíme 67. výročí zakončení druhé světové války, ale svět se bohužel za ta léta tolik nezměnil a válečné konflikty mnohde hoří i dnes. A na těchto palčivých místech zasahují i čeští vojáci.

Príslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově si připomněli v rámci slavnostního shromáždění prostřednictvím poselství ministra obrany ke Dni vítězství nejen historické souvislosti a důležité milníky, ale také hrdinství válečných veteránů včetně několika tisíců veteránů novodobých. Mezi pozvanými hosty tak byli předseda krajské organizace Sdružení válečných veteránů ČR a Jihomoravské krajské jednoty Československé obce legionářské kapitán v zál. Karel Černoch a nechyběli ani předsedové místních klubů válečných veteránů a vojenských důchodců plukovník v zál. Ján Vitko a plukovník v. v. Karel Čvančara.

Právě prvně jmenovaný, kapitán v zál. Černoch zde v rámci oslav zakončení druhé světové války představil Sdružení válečných veteránů a Československou obec legionářskou jako dvě české organizace válečných veteránů, jež jsou součástí světové federace válečných veteránů, a poznamenal: „Podporujeme válečné veterány, účastníky bojů II. světové války, ale také vojáky v aktivní službě, kteří sloužili v mírových československých (po roce 1993 českých a slovenských) jednotkách v misích OSN, OSCE nebo NATO, pozůstalé po legionářích, válečných veteránech a rádi bychom rozšířili péči právě o novodobé veterány. Tvoří rizikovou sociální skupinu, která si širokou péči, včetně finanční podpory, zcela nepochybně zaslouží.“

Každá z těchto organizací má svůj vlastní projekt péče o válečné veterány a další z hostů Mgr. Ilona Štorová, zástupkyně občanského sdružení EURO EDUCA, představila také projekt Ministerstva obrany týkající se začleňování válečných veteránů do civilního života s důrazem na možnosti jejich uplatnění na trhu práce. Cílem

projektu, který je spolufinancován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, je, jak sama předeslala: „Odstranění překážek, které válečným veteránům ztěžují zapojení do života civilní společnosti, zejména v pracovním uplatnění. Chceme, aby váleční veteráni, kteří plnili nelehké poslání v jednotkách a zahraničních misích, kterému obětovali kus svého nejen vojenského, ale i osobního života, překonali všechny překážky k tomu, aby mohli vykročit také k novému začátku do civilního života. Vaše budoucnost nám nemůže být lhostejná. K tomu nabízíme pomoc v sedmi poradenských centrech v rámci celé České republiky. Jsme tu pro vás.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Petr Orálek

Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život...

Mír, svoboda a demokracie jsou hodnoty, které je třeba bránit i se zbraní v ruce. „V čas potřeby naše povinnost káže nám bojovat až do smrti,“ pronesl v létě roku 1917 T. G. Masaryk. Tato slova mají dodnes váhu a v případě příslušníků armády platí dvojnásob.

V celé České republice právě vrcholí oslavy Dne vítězství, kdy i českoslovenští vojáci před 67 lety nasazovali své životy, když stáli proti nacismu se zbraní v ruce. Všechny válečné veterány, ale i ty současné příslušníky AČR však stále pojí velké pouto, a tím je vojenská přísaha, jejíž akt chápali vojáci vždy jako neporušitelný závazek osobní odvahy a cti.

V pátek 11. května tak v historických prostorách Masarykova náměstí ve Vyškově přísahal věrnost České republice více než 200 nových příslušníků AČR, vojáků a vojaček přípravné služby – příslušníků kurzu základní přípravy, ale i kurzu základní přípravy aktivních záloh Velitelství výcviku – Vojenské akademie. Slavnostního aktu, který bezesporu patří v životě vojáka k nejvýznamnějším mezníkům, se zúčastnili čelní představitelé rezortu obrany v čele s náměstkem ministra obrany pro personalistiku Michaelem Hrbatou, 1. zástupcem náčelníka Generálního štábu generálmajorem Miroslavem

Žižkou, zástupcem velitele společných sil – velitelem pozemních sil brigádním generálem Štefanem Kaletou, dále zde byl vojenský přidělenec ozbrojených sil USA plukovník Charles Wilson a nechyběli ani zástupci města Vyškova v čele se starostou Karlem Goldemundem a další hosté.

Hned v úvodu slavnostního aktu zmínil význam vojenské přísahy zastupující velitel VeV-VA plukovník Rudolf Honzák, který mimo jiné zdůraznil: „Očekávám, že budete ctít a zachovávat tradiční vojenské hodnoty – odpovědnost, spravedlnost, obětavost, odvahu, věrnost a čest.“

I náměstek Hrbata připomněl přímou souvislost mezi historickým budováním státu a jeho branné moci a dodal: „Bez armády se neobejdeme. Armáda České republiky ovšem bude vždy jen taková, jako budou její vojáci. Akceschopná a připravená armáda je nezbytná pro fungování každého demokratického státu. Česká republika dnes potřebuje armádu, která vyniká kvalitou přípravy

a výcviku, armádu akceschopnou, moderní a profesionální, armádu, od níž očekáváme, že bude vnímána jako zdroj naší sebedůvěry, perspektivy a jistoty. Republika od vás mnoho očekává, věřím, že budete platnou posilou.“

„Vojenská přísaha, kterou se každý voják zavazuje k plnění vojenských

povinností, je samou svojí podstatou službou vlasti, utvářela se v průběhu našeho národního vývoje a vychází z demokratických cílů a humanistických ideálů. Činnost vojáka má v naší současnosti mnoho podob a značně se liší od původních historických obrazů, především klade na nové adepty této profese mnohem vyšší nároky a myslím, že v tom mi vy všichni, jak tu dnes stojíte, dáte za pravdu, vojenské povolání, které není pro každého, jste si vybrali dobrovolně a přeji vám, abyste své volby nelitovali,“ mimo jiné při této příležitosti pronesl k přísahajícím vojákům také generálmajor Žižka.

Vyřčeným slovům pak na váze dodávala čestná stafáž vojáků v historických uniformách ruských legií 1. světové války, Československé armády roku 1938 a 1. československého armádního sboru SSSR, kterou zabezpečili příslušníci historické skupiny z Lipníka nad Bečvou.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

I přes silný vítr a déšť se prostříleli k vítězství

Vojenský výcvikový prostor Březina v sobotu 12. května ožil opět po roce mezinárodní vojenskou střeleckou soutěží „O pohár osvobození – LIBERTY CUP 2012“, který dle prezidenta Asociace záložních brigád majora v záloze Arnošta Líbezného je pořádán již po třicáté osmé.

Liberty Cup, který se koná již tradičně pod záštitou ministra obrany ČR Alexandra Vondry, slavnostně zahájil jeho náměstek pro personalistiku Michael Hrbata a bezmála 170 soutěžícím mimo jiné popřál, aby střelecké výsledky a uspokojení ze soutěže byly velké, přičemž k místu konání dodal: „Užijte si tohoto prostoru, kterým prochází veškerý výcvik AČR. V naší armádě snad neexistuje voják, který by si tímto místem neprošel. Věřím, že i vy se zařadíte mezi ty, pro které je čest, že byli zde, ve Vyškově.“

Soutěž je určena pro vojáky v aktivní záloze, příslušníky ozbrojených složek, ale i pozvané hosty. Každoročně se jí účastní družstva záloh – rezervistů ozbrojených sil členských států NATO

a PfP. V letošním roce své zástupce vyslalo kromě družstev ČR, tvořených složkami Armády ČR včetně příslušníků aktivních záloh, Policie ČR, městské policie a dalších subjektů, také 5 zahraničních států, a to Slovensko, Polsko, Lotyšsko, Norsko, Itálie.

Zástupce velitele společných sil, které jsou spoluorganizátorem soutěže, brigádní generál Milan Kovanda přijel soutěžící stejně jako v minulém roce pozdravit a v této souvislosti poznamenal: „Loni jsem byl velkým počtem soutěžících včetně silné účasti zahraničních partnerů překvapen, letos už jsem jej tedy očekával, ale musím říci, že jsem opět velmi potěšen.“ Jeho slova pak také potvrdil zástupce velitele dalšího spoluorganizátora, a to Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník Rudolf Honzák. Mezi hosty nechyběl ani prezident Asociace vojáci společně plukovník v záloze Jan Kříž, který zdůraznil: „Vážíme si toho, že takovýto závod pořádá Asociace záložních brigád a chci vyjádřit radost nad letošní účastí 6 států, je to jeden z momentů, který významně přispívá také k navazování kontaktů se zahraničními armádami.“ V této souvislosti zmínil

významnou roli AZB v Mezispojenecké konfederaci záložních důstojníků CIOR, přičemž právě tato soutěž je jako jediná v ČR zahrnuta do oficiálního plánu zahraničních aktivit CIOR. Letošního ročníku se stejně jako loni generální sekretář CIOR plukovník Knut Jahr účastnil a další člen presidia CIOR z Norska kapitán Staale Sandholt celou soutěž absolvoval i jako závodník.

Zápolení ve střelbě z pistole, samopalu, ale také hodu granátem na cíl znepříjemňovalo závodníkům pouze počasí a získání poháru nebylo rozhodně jednoduché. Se silným deštěm se dokázalo nakonec v konkurenci 42 družstev nejlépe vyrovnat a k cennému celkovému vítězství propracovat družstvo WTS Poznaň – Warszawa s náskokem 18 bodů před druhým družstvem Posádkového velitelství Praha – Čestná stráž AČR. Pouhý 1 bod za nimi a třetí místo nakonec získalo družstvo MKS LOK Rybník A.

Obdiv nad střeleckými výkony a poděkování si však zaslouží nejen všichni zúčastnění, ale i všichni organizátoři a příslušníci AZ za celkovou nelehkou organizaci a průběh celé soutěže. „Vám všem patří velký dík,“ uvedl v samotném závěru major v záloze Líbezný.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Poslední pracovní červnový den tohoto roku byl pro armádní složky České republiky velmi významný. V pátek 29. června 2012 se uskutečnil v Praze na Čestném dvoře Národního památníku na Vítkově slavnostní nástup příslušníků Armády České republiky u příležitosti Dne ozbrojených sil a předání funkce náčelníka Generálního štábu Armády ČR. Tohoto slavnostního ceremoniálu se zúčastnili vrcholní představitelé jak rezortu Ministerstva obrany ČR, tak Generálního štábu AČR a další významní pozvaní hosté jak z vojenského, tak i civilního života.

NEJLEPŠÍ MEZI NÁMI

Pro naši jednotku byl tento den obzvláště významný. Příslušník roty údržby UVZ praporu zabezpečení Vyškov rotmistr Roman Ďuriš při této slavnostní příležitosti totiž osobně převzal z rukou NGŠ AČR armádního generála Vlastimila Picka čestný odznak Armády České republiky Za zásluhy III. stupně.

Oceněný rotmistr Roman Ďuriš začal svoji vojenskou kariéru v roce 1985 na Vojenské střední odborné škole v Martině na Slovensku. Po skončení školy působil u dělostřeleckých jednotek. Od první poloviny 90. let působí u nejrůznějších útvarů a zařízení v posádce Vyškov. Zúčastnil se také zahraniční mise KFOR. Po dobu své vojenské kariéry zastával nejrůznější funkce od velitelských na jednotkách

počínaje a logistickými na štábu konče. V současné době u roty údržby UVZ vykonává třetím rokem funkci zástupce velitele čety zabezpečení a velí také u nás velmi důležitému družstvu uzavíracích směn.

Rotmistr Roman Ďuriš je pro nás symbolem lidskosti, poctivosti, pracovitosti a člověkem morálních zásad. Jako voják maximálním způsobem zúročuje svoje nabyté a velmi bohaté zkušenosti, které po dobu své kariéry v armádě získal. Pro naši jednotku je velkou hodnotou a nepostradatelným přínosem. Jeho příkladné chování a pocit zodpovědnosti nechť jsou vzorem nejen pro nás, ale i pro ostatní. Za naši jednotku tak můžeme být právem hrdi, že máme mezi sebou takového vojáka, kolegu a v neposlední řadě i kamaráda.

Text a foto: nrtm. Libor Valda, vrchní praporčík roty údržby UVZ

30. červen 2012: Vždycky ve svém nitru zůstanu vojákem

V pátek 29. června 2012 se uskutečnil v prostorách kasáren Dědice slavnostní nástup příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov včetně příslušníků kurzů při příležitosti Dne ozbrojených sil.

Svým rozkazem ze dne 7. února 2002 prezident České republiky stanovil 30. červen jako Den ozbrojených sil České republiky. Jak praví rozkaz, stalo se tak v souladu s historickými tradicemi našich ozbrojených sil, neboť „v tento den v roce 1918 ve francouzském městě Darney při slavnostní přehlídce československé brigády spojenecká Francie jako první potvrdila právo Čechů a Slováků na samostatnost a vlastní stát“.

Tento, pro armádu nejvýznamnější den v roce, si připomněli příslušníci VeV – VA prostřednictvím slavnostního rozkazu MO ke Dni ozbrojených sil, přičemž nástup poté gradoval udělením vojenských rezortních vyznamenání – medailí Armády České republiky I., II. a III. stupně za službu v ozbrojených silách, které převzalo celkem 28 příslušníků VeV – VA z rukou náčelníka štábu VeV – VA plukovníka gšt. Milana Marka.

Den ozbrojených sil připomněl rovněž otevřený dopis náčelníka Generálního štábu AČR armádního generála Vlastimila Picka, který rovněž využil této příležitosti k rozloučení se v rámci ukončení svého působení ve funkci NGŠ AČR, a to právě k 30. červnu 2012.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Každý z nás má v torně svou maršálskou hůl ...

Slova velitele společných sil generálmajora Hynka Blaška, která pronesl v úterý 5. června 2012 při své návštěvě Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. Slova velitele s letitými zkušenostmi, který se při příležitosti ukončení svého funkčního období a odchodu do zálohy přijel oficiálně rozloučit se svými podřízenými.

Téměř 900 příslušníků VeV – VA v čele s hlavními funkcionáři, posluchači kurzů, ale také velitelé dalších podřízených útvarových zařízení jako je prapor zabezpečení Vyškov, Centrum simulačních a trenažerových technologií Brno, či Střediska obsluhy výcvikových zařízení Libavá, Jince, Hradiště a Boletice, ti všichni naposledy vzdali poctu generálmajoru Hynku Blaškovi ve funkci velitele společných sil.

O tom, že loučení bylo velmi těžké, svědčí hned úvodní slova generála Blaška k nastoupeným jednotkám: „*Je to pro mě velmi emočně vypjatý akt, právě tady jsem začínal jako voják a teď se tady loučím jako generálmajor, který se 1. srpna zařadí mezi vojenské důchodce,*“ řekl zjevně dojatý generál, přemáhající chvějící se hlas. „*Uplynulo celých 38 let a za dobu od mého nástupu do Vyškova jsem prošel vše, co se dalo na vojně projít, užil jsem si ji se vším všudy, se všemi starostmi.*“ Dále zmínil, že vyškovský areál prošel za tu dobu velkými změnami jak materiálními, tak personálními a stalo se z něj velmi moderní celoarmádní výcvikové centrum, přičemž v závěru dodal: „*Já bych vám chtěl všem popřát, aby se tato linie nadále rozvíjela a zachovala si svůj vysoký standard. Rád bych vám poděkoval také za podporu činnosti společných sil, díky vám naši vojáci úspěšně plní*

zahraniční mise a vámi vycvičení vojáci jsou příkladem pro všechny ostatní. A za tím vším stojí opravdu heroický kus práce. Děkuji vám.“

Za významný podíl na rozvoji výcviku u VeV – VA byl s hlubokým uznáním generálmajor Hyněk Blaško obdarován Pamětním listem velitele VeV – VA, který převzal z rukou zástupce velitele plukovníka gšt. Rudolfa Honzáka spolu se symbolickými nášivkami akademie.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

„Lidské zdroje neboli personál je základem této armády“

Slova, která pronesl náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata na půdě Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově v pondělí 14. května 2012 v rámci zahájení zdejších kurzů, a to kurzu přípravy pro lidské zdroje a kurzu efektivní práce s lidmi. „*Ano, armáda potřebuje techniku, výzbroj, ale nejdůležitější jsou lidé,*“ řekl hned v úvodu.

Náměstek Hrbata velmi ocenil organizování těchto kurzů jak z úrovně VeV – VA, tak Univerzity obrany. „*Cílem je*

personální práci v AČR centralizovat a věřím tomu, že se to podaří. Personalistika musí probíhat ve shodě s tím, aby lidé v rezortu byli spokojeni. Nejdůležitější práce velitelů je práce s lidmi a ta je velmi těžká. Velitel musí umět být také velmi dobrým manažerem – to znamená umět jednat s lidmi, účinně je ovlivňovat, na jedné straně motivovat, pozitivně kritizovat, ale také umět přijímat negativní rozhodnutí a zvládat obtížné a problematické situace. Sociálněpsychologické aspekty práce s lidmi tedy nesmí zůstat rozhodně stranou. Pobyty vojáků na zahraničních misích, jejich návraty, ale i odchody do civilního sektoru po ukončení služebního závazku, to je jen zlomek oblastí, které si vyžadují péči o rozvoj vojáků i jejich vzdělávání. Personální práce je široká, má nekonečné rozmanitosti a žádný problém se nedá podceňovat,“ uvedl v závěru náměstek Hrbata.

Oba kurzy jsou organizovány u odboru kariérové přípravy VeV – VA paralelně s cílem nejen připravit jejich posluchače k výkonu odborných činností v oblasti personální práce, ale přispět rovněž ke zvýšení již zmíněných manažerských kompetencí i u nejnižšího managementu armády, tedy u velitelského sboru AČR na úrovni družstvo, četa, který tvoří základ pyramidu vedení, velení a řízení lidí v armádě s rozvojem tzv. měkkých dovedností.

Efektivně pracovat s lidmi, být úspěšný velitel a vůdce znamená jednak zvládnout sebe a svůj vztah k ostatním lidem, což je také hlavní myšlenka jednoho z těchto kurzů, ale také na cestě k úspěchu v práci s lidmi pochopit, proč jsou lidé tak různí.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: rtm. Stanislav Sečkář

Základní příprava – přímý nástup již potřetí ve Vyškově

Do kurzu, který byl zahájen dne 10. dubna 2012 úderem deváté hodiny v prostorách klubovny I-8 školního praporu za přítomnosti zástupce velitele pro výcvik VeV – VA plukovníka Ing. Josefa Medala, nastoupilo celkem 11 posluchačů.

Forma a metody zaměstnání byly v součinnosti s instruktory, kteří se na výuce a výcviku podíleli, zaměřeny na zdokonalení a upevnění vědomostí a dovedností posluchačů získaných v předchozím služebním poměru, nebo u rot aktivních záloh. Dále byli příslušníci kurzu seznámeni se změnami v oblasti finančního a výstrojního zabezpečení příslušníka AČR, nově zaváděnou technikou do armády, včetně nově zaváděných

zbraní BREN a PHANTOM, se kterými také v rámci střelecké přípravy provedli nácvik střelb.

Kurz byl ukončen přezkoušením formou testu, který úspěšně absolvovalo všech jedenáct příslušníků a mohlo tak převzít v rámci závěrečného slavnostního vyřazení z rukou náčelníka štábu VeV – VA plukovníka gšt. Ing. Milan Marka absolventský certifikát.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem příslušníkům VeV – VA, kteří se na kurzu podíleli, a tím přispěli k prezentaci VeV – VA v rámci AČR.

Text: kpt. Ing. Lubomír Potkány, velitel 2. škr

Foto: Vladimír Bezděk, archiv 2. škr

„Odpovědnost, obětavost, odvaha, čest“

Etický kodex vojáka z povolání přijalo za svůj téměř 190 nových příslušníků AČR včetně 5 žen v rámci slavnostního vyřazení úspěšných absolventů kurzu základní přípravy. Svůj první vojenský absolventský certifikát posluchači převzali po 3 měsících náročného výcviku ve čtvrtek 21. června 2012 u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, a to za přítomnosti zástupce velitele společných sil brigádního generála Milana Kovandy, zástupce velitele společných sil – velitele pozemních sil brigádního generála Štefana Kalety, zastupujícího velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie a dalších představitelů AČR, včetně vrchních praporčíků.

Úspěšní absolventi tohoto základního kurzu, nutného pro odstartování kariéry vojenského profesionála, prošli se ctí všemi nástrahami náročného výcviku, jehož vyvrcholením byl již tradičně třídní komplexní polní výcvik. Takzvaný „komplexák“ je postaven tak, aby maximálně prověřil nejen potřebné znalosti a dovednosti, ale rovněž vysoké fyzické i psychické nároky při plnění poslání vojenského profesionála. Tentokrát se odehrál pod taktovkou střídavého silného deště v kombinaci s extrémním horkem.

Jednou z motivací vstupu nových rekrutů do AČR je možnost nasazení v zahraničních operacích. A právě v tomto byl tento kurz ojedinělý. „V závěrečných dnech základní přípravy ve Vyškově měli posluchači zcela výjimečnou příležitost přímo nahlédnout do přípravy na zahraniční misi v rámci zdejšího taktického cvičení Messenger 2012. Část posluchačů se měla možnost ocitnout přímo v centru plnění operačního úkolu 10. jednotky PRT v prostoru nasazení Lógar, když osmdesát z nich posílilo řady imitační skupiny představující domorodé afghánské obyvatele vesnice Kherwar na personálně nejrozsáhlejší rozehře celého cvičení. Do připraveného incidentu je uvedl náčelník skupiny rozehry podplukovník Jiří Hrazdil, přičemž podtrhl jejich velmi významnou roli. Posluchači tak získali naprosto unikátní zkušenosti, které doposud voják po třech měsících v armádě rozhodně nezažil,“ hodnotí závěr kurzu náčelník oddělení základní přípravy major Rostislav Juppa.

Tříměsíční vyškovský výcvik symbolicky ukončil zvon základní přípravy, ale zároveň odstartoval vojenskou kariéru téměř dvou stovek nových vojenských profesionálů.

Slova na něm vyrytá hovoří za vše: ALEA IACTA EST, tedy Kostky jsou vrženy ...

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Pouze dvakrát ročně ...

Pouze ve dvou běžích je u Velitelství výcviku – Vojenské akademie otevírán praporčický kurz – kariérový kurz, který by měl patřit k odrazovému můstku a posunu do dalšího hodnostního sboru a současně splnit kariérové vzdělání pro jeho úspěšné absolventy, což ne vždy platí pro všechny zúčastněné. Mnozí již v hodnostním sboru praporčků jsou.

Tento jarní běh slavnostně zahájil v prostorách sálu společenského klubu dne 16. dubna ve 14 hodin náčelník štábu VeV – VA plukovník gšt. Ing. Milan Marek, který ve svém projevu posluchače seznámil s hlavními funkcemi útvaru a souběžně všechny posluchače vyzval k maximálnímu využití času, a to nejen v rámci výuky.

Následoval projev náčelníka odboru kariérové přípravy pplk. Ing. Michala Kucharského, jež představil garanta kurzu mjr. Ing. Mariána Chomu. Ten ve svém vystoupení nastínil průběh kurzu až po závěrečnou zkoušku.

V závěru promluvil velitel školního praporu pplk. Ing. Václav Jiroušek. V několika větech osvětlil posluchačům strukturu školního praporu a jeho úkol velitelsky a logisticky podporovat všechny kariérové a účelové kurzy. Za tento běh praporčického kurzu zodpovídá velitel roty kpt. Ing. Jiří Gregor.

Praktická část závěrečné zkoušky proběhla v rámci komplexního polního výcviku ve dnech 28.–30. května 2012, teoretickou část zkoušky spolu s tělesnými testy posluchači splnili v posledním týdnu kurzu.

Všem úspěšným absolventům byla předána osvědčení dne 8. června 2012.

Text: kpt. Ing. Jiří Gregor, školní prapor
Foto: Vladimír Bezděk

Trofej získal rotmistr David Hladký

Na základě vyhlášené soutěže vrchního praporčíka školního praporu o nejlepšího posluchače praporčíckého kurzu získal za své úsilí v průběhu studia u Velitelství výcviku – Vojenské akademie jako odměnu čestný meč rotmistr David Hladký, příslušník Vojenského útvaru 3771 Prostějov.

Rotmistr Hladký byl zvolen za nejlepšího posluchače na základě výsledku závěrečných zkoušek, přičemž hlavní podmínkou je dosažení výtečných výsledků. Dále komise přihlíží na názor velitelů, učitelů a v neposlední řadě je měřítkem oblíbenost v kolektivu jednotky. Těmito limitujícími faktory je zaručeno, že čestný meč padne do správných rukou. Čestný meč jmenovanému osobně předal náčelník štábu VeV – VA plukovník gšt. Milan Marek u příležitosti slavnostního aktu vyřazení

praporčíckého kurzu, které se konalo 8. června 2012 v sále Společenského klubu pod řízením velitele školního praporu, za účasti náčelníků odborů, vrchního praporčíka VeV – VA a významných hostů z útvarů AČR.

Slavnostním aktem bylo završeno dvouměsíční studium v tomto kariérovém kurzu, který byl zahájen 16. dubna 2012. Do kurzu nastoupilo celkem 40 posluchačů z útvarů celé AČR. Garantem přímo odpovědným za výuku a výcvik praporčíků byl major Marián Choma

z odboru kariérové přípravy (OkPř) a jeho tým, který učební osnovu kurzu připravil podle tematiky do úrovně velení stupně četa. Vrcholným zaměstnáním kurzu byl komplexní výcvik ve dnech 28.–30. 5. 2012, v němž si posluchači mohli vyzkoušet, kde jsou jejich síly. Zároveň si zde procvičili a prohloubili znalosti nabyté v průběhu kurzu.

Závěrečné zkoušky byly u OKPř vykonány ve dnech 6. a 7. června 2012. Za výtečné výsledky byli velitelem VeV – VA odměněni celkem tři posluchači, nejlepší posluchač kurzu rotmistr David Hladký obdržel pamětní list, rotmistři Petr Peštuka, příslušník VÚ 3771 Prostějov, a Martin Smažil, příslušník VÚ 6950 Stará Boleslav, obdrželi písemné pochvaly.

Slavnostním aktem vyřazení byl ukončen pobyt všech příslušníků praporčíckého kurzu ve Vyškově a všichni se vrátili ke svým mateřským útvarům.

Všem úspěšným absolventům praporčíckého kurzu blahopřejeme.

Text: prap. Pavel Šugárek

Foto: Hana Jurčová

Dravý proud řeky se valí přes hlavu tonoucího. Ruce se snaží zachytit čehokoli, co by pomohlo přinést záchranu. Mělo to být běžné překonání říčního toku, ale něco se vymklo. Lano, pomocí kterého se měl voják dostat na druhý břeh, bezmocně pluje řekou. Přesně vržené záchranářské lano ukončuje boj s dravým proudem a tonoucí je vytažen bezpečně na břeh.

Takhle probíhala jedna ze simulací záchrany tonoucího v posledním červnovém týdnu, kdy se posluchači důstojnického kurzu účastnili letního přežití v Bechyni. „V jedné části kurzu si posluchači osvojovali různé techniky překonávání vodních překážek a záchrany tonoucího,“ říká kpt. Mgr. Dušan Nečas, tělocvikář z posádky Vyškov.

Další z náročných částí bylo plavání voděvu s následným vysvlékáním ve vodě. A že nešlo jen o jednoduché vysvěcení, svědčí příhoda poručíka Bc. Michala Juříka z posádky Přáslavice. Ačkoli jde jinak o slušného plavce, dlouhé šlapání vody přece jen odhalilo jeho slabinu a při vyzouvání bot se z plavce Juříka stal potápěč. Osádka doprovodného raftu pod vedením kpt. Mgr. Viléma Müllera se ihned chystala k záchranné akci, ale naštěstí se plavec včas vynořil.

„Nejatraktivnější pro nás byly odpolední přesuny na plavidlech,“ hodnotí por. Bc. Miroslav Mäntl ze Strakonice a pokračuje: „Nejdříve jsme nacvičovali různé manévry s lodí a pak jsme najeli do proudu českobudějovického kanálu a už jsme zápasili s proudem.“

„Je pravda, že nás kapitán Nečas ujišťoval, že převrátit raft je málo pravděpodobné, ale přesto se to dvěma posádkám podařilo,“ usmívá se při vzpomínce na své mokré kolegy velitel spojovací čtyry ze Žatce por. Bc. Tomáš Votava a dodává: „Špatně si najeli a zbytek vykonal proud.“

A protože každý voják AČR má být znalý technik boje zblízka, vedl prap. Jaroslav Badzik několik hodin

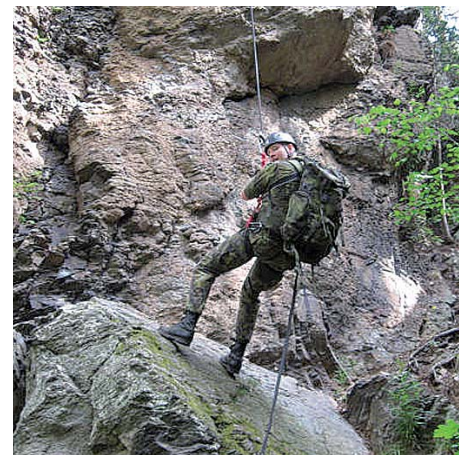
Musada. Posluchači kurzu si tak mohli v lesním terénu vyzkoušet vše, co se naučili v potu tváře v kasárnách ve Vyškově. „Zkoušeli jsme například škrčení, páky, pády a další,“ hodnotí por. Bc. Jan Krajc z VÚ Prostějov. „Na závěr jsme s praporčíkem Badzikem předvedli několik ukázek z boje tyčí, šátkem či nožem.“

V letním přežití šlo o přežití

Neméně důležitou součástí letního přežití byla lezecká příprava na тренаžeru JAKUB pod vedením mjr. Mgr. Jiřího Pevného, hlavního instruktora lezení. „Na тренаžeru si důstojníci prohloubili své znalosti. Vyzkoušeli si nové techniky lezení a zopakovali si vše, co by mohli potřebovat v následujícím dni v terénu,“ říká mjr. Mgr. Jiří Pevný.

Je čtvrtek, čas 5 hodin ráno, necelých čtyřicet důstojníků mžourá očima a poslouchá poslední pokyny kpt. Nečase. O deset minut později již vychází první pětičlenná skupina do neznámého terénu. V tuto chvíli ještě nikdo netuší, že před nimi je 35 kilometrů, snad proto převládá i přes brzkou hodinu ranní dobrá nálada, kterou nekalí ani těžké batohy.

„První větší překážkou v cestě byla řeka Lužnice, kterou jsme museli přebrodit,“ krčí rameny npor. Ing. Simona Ryšavá z VÚ Dobruška a pokračuje: „Tak jsme

ji přebrodivili. Sice v plavkách by to bylo příjemnější, ale co naplat, maskáče nakonec taky uschly.“

Lezení na skálu a následné slánění bylo díky přípravě na тренаžeru snadné, snad proto čekala na všechny skupiny záluždná překážka v podobě rybníka. „Dostali jsme úkol, vyrobit z batohů pomocný vor a přesunout se na druhý břeh,“ říká velitel čtyř psovodů por. Bc. Ján Kadnár z VÚ Kbelů.

„Myslel jsem, že nejhorší byl ten smrad, který se vznesl, když jsme rozčeřili usazené bahno na tom kačáku, ale daleko horší bylo tu vodu polknout. Záleželo na technice plavání a šikovnosti každého, zda si lokl, či nikoli,“ usmívá se por. Bc. Jan Kašuba z Boletic.

Závěrečné kilometry již mnohé bolely, ale do osmnácti hodin došly všechny skupiny. Pak již jen zbývalo sušení a ošetření materiálu a nohou, večere a zasloužený odpočinek.

Závěrem je potřeba poděkovat vyškovským tělocvikářům mjr. Mgr. Jiřímu Pevnému, kpt. Mgr. Dušanu Nečasovi, kpt. Ing. Vilému Müllerovi a prap. Jaroslavu Badzikovi za dobré vedení a pečlivou přípravu kurzu.

Text a foto: por. Bc. Marek Chovanec

„Inter arma silent Musae“ neboli „Ve válce Múzy mlčí,“ pravi jedno z nesčetných latinských rčení. Aby Múzy nemlčely také o válce, o to se snaží již osmým rokem Slavkovské memento, jehož vznik byl iniciován při příležitosti 200. výročí bitvy tří císařů u Slavkova.

„Slavkovské memento, to je především festival autorského čtení a psaní literatury faktu s válečnou tematikou, který se koná již tradičně v historických prostorách slavkovského zámku a jeho zahrady vždy 26. dubna, tedy právě v den výročí osvobození města Slavkova v roce 1945.“ S těmito slovy zahájil letošní ročník festivalu jeho ředitel a zároveň ředitel zdejšího zámku Aleš Šilhánek a dodal: „V letošním roce bylo osloveno celkem 28 základních a středních škol regionu Jihomoravského kraje k vytvoření slovesných, ale i výtvarných prací, jejichž obsah se vztahuje k válce. Vyhlášená témata „Války – neválky“ a „Zapomenutí vojáci“ nabídla tak velký prostor pro mladé spisovatele a výtvarníky, že počet soutěžících překonal všechny předešlé ročníky. Více než 250 přihlášených prací se tak zapojilo do hlavní myšlenky festivalu, kterou je podporovat a propagovat literaturu faktu v návaznosti na historii u současné mladé generace.“

Nezanedbatelný podíl na Slavkovském mementu má Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově, jehož velitel plukovník gšt. Ján Koziak nad ním převzal i letos záštitu, a to společně s hejtmanem Jihomoravského kraje Michalem Haškem, starostou města Slavkova u Brna Ivanem Charvátém

Slavkovské memento již poosmé

a také generálním konzulem Ruské federace v Brně Andrejem Jevgenjevičem Šaraškinem. Zástupce náčelníka štábu VeV – VA podplukovník Ladislav Zakuťanský se také osobně účastnil samotného vyhlášení vítězných literárních prací včetně výtvarné soutěže, kam dorazili i další významní hosté, a to již zmiňovaný konzul Ruské federace a nechyběli ani zástupci Československé obce legionářské a Klubu literatury faktu.

Podplukovník Zakuťanský využil této příležitosti a mimo jiné řekl: „Jsem velmi rád, že se můžeme podílet na takovém záslužném projektu, jakým Slavkovské memento bezesporu je. Zvláště mě těší jako zástupce vojenského vzdělávacího zařízení zájem mladých lidí o téma válek,“ přičemž dodal: „Máte naši plnou podporu, kterou by vám rád velitel vyjádřil osobně, ale bohužel vám mohu předat jen jeho pozdravy. Plní právě povinnosti, které jsou pro letošní téma velmi příznačné. Je velitelem českých vojáků, kteří vykonávají svou misi v oblasti, která je válkami zmítaná i v současnosti, a to v Afghánistánu.“

V rámci jednotlivých programových bloků zde bylo možno také zhlédnout ukázky činnosti Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově či výstavu „Vykopané válečné artefakty“ a rovněž výstavu výtvarných prací žáků k tématu „Války – neválky“. A nelze opomenout ani čtení vítězných děl literární soutěže žáků a studentů. V odpoledních hodinách se návštěvníci Mementa zúčastnili vzpomínkového aktu kladení věnců k pomníku padlých vojáků Rudé armády v zámeckém parku.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková, foto: Hana Jurčová

PŘED MISÍ SE UČÍ Z DĚJIN

Pamětníci, kteří si vzpomenu na éru tehdejší Vojenské akademie ve Vyškově, dozajista potvrdí, že spolupráce mezi oddělením výuky všeobecných předmětů (OdVýuVšePře) odboru kariérové přípravy (OKPř) a oddělením přípravy do zahraničních operací (OdPřZOp) odboru výcviku (OVý) je v tom nejlepší slova smyslu letitá a postavená na pevných základech, jejichž podstatou jsou úzké vazby spolupráce mezi učiteli, lektory a instruktory obou oddělení. Pro 6. jednotku AMT 5. úkolového seskupení AČR ISAF se také uskutečnila přednáška na téma dějiny Afghánistánu.

Podle náčelníka oddělení výuky všeobecných předmětů (OdVýuVšePře) OKPř majora Pavla Kočvary je jednou z oblastí spolupráce mezi těmito odděleními realizace přednášek dějin zájmových oblastí podle potřeb jednotlivých klientů, jimiž jsou vojáci, vyjíždějící do těchto misí na nejrůznější pozice: „Spolupracujeme nejenom v oblasti psychologického servisu a služeb, které poskytujeme, ale jedná se i o cykly přednášek podle teritorií nasazení. Domníváme se, že tato tematika je velice potřebná, zrovna tak jako například přednášky o nábožensko-kulturních aspektech. Máme za to, že ruku v ruce s dalšími, zejména zpravodajskými informacemi je tak vojákům dána ta nejlepší možnost vytvořit si komplexní představu o prostoru nasazení.“

„Rozhodně nechci začínat školomet-skou frází, že historie je učitelkou života, ale na druhou stranu se tomu mohu jen těžko vyhnout,“ říká náčelník skupiny výuky všeobecných předmětů OdVýuVšePře OKPř a autor zmiňované přednášky kapitán Stanislav Balík. „Je ale fakt a nikoli fráze, že k tomu, abychom mohli pochopit současnost, musíme znát minulost. Afghánistán, to je těžce zkoušená země, která zažila velmi pohnuté dějiny. Z období starověku je známé tažení Alexandra Makedonského, který se Afghánistán snažil dobít, což se mu podařilo až po třiletém krutém protipovstaleckém boji. Je znám jeho okřídlený výrok, který má nadčasovou platnost – Orientem lze projít, nelze ho však dobýt.“

I když se v žádném případě nechci pouštět do velkého historického exkurzu, některé body nelze nezmínit. Třeba to, že Afghánistán původně islamistickou zemí nebyl, a že trvalo tři sta let, než se podařilo obrátit Afghánce na islámskou víru. Novodobá afghánská státnost vzniká v polovině 18. století a vládnoucím národem se stávají Paštuni. Afghánistán se v té době rozprostíral na území dnešního Pakistánu a Indie a byl velmi obávaný u svých sousedů.

V 19. století Angličané pronikali na území Afghánistánu z Indie a Rusové ze severu. Cílem obou velmocí bylo získat nárazníkový stát, který by byl v jejich područí a tak mohli rozšířit sféru svého vlivu. Britové se nejprve danou oblast pokusili získat diplomaticky a po selhání těchto snah se rozhodli pro válku. Angličané sice obsadili Kábul stejně jako Napoleon Moskvu, ale poté již nastal zoufalý útěk. Z patnáctitisícového kontingentu se zachránil pouze plukovní lékař, který podal svědectví o této první afghánsko-britské válce.

Druhý pokus následoval o třicet let později a dopadl stejně. Britové se pokusili ještě po první světové válce podmanit Afghánistán, ale ani tento pokus nebyl úspěšný, a tak jim nezbylo nic jiného, než uznat nezávislý stát, který se nikdy nestal kolonií dobyvatelů.

Známou epizodou v dějinách této země je prosinec 1979, kdy došlo k vojenské intervenci Sovětské armády do Afghánistánu. Co vedlo sovětské vedení k tomuto osudovému rozhodnutí? Byly to především obavy o přežití tehdejší komunistické vlády v Kábulu. Bylo zřejmé, že vládní jednotky nejsou schopny efektivně bojovat proti ozbrojeným povstalcům, kteří byli podporováni ze zahraničí. Celé jednotky začaly dezertovat k nepříteli a morálka afghánské armády se začala hroutit. Existovalo reálné nebezpečí vojenské intervence z Pakistánu a zhroutil režim v Kábulu. Dalším faktorem bylo potencionální nebezpečí šíření islámu – jednalo se

pochopitelně o velmi militantní a fundamentalistickou verzi islámu – do sovětských svazových stredoasijských republik, kde se nacházelo muslimské obyvatelstvo. Sovětská armáda tehdy cvičila na jadernou válku v Evropě a nikoli na protipovstaleckou válku v naprosto extrémních klimatických podmínkách, které byly pro sovětské vojáky krajně nepříznivé. Sovětská armáda se skládala z vojáků základní služby, kteří nebyli pro tento typ války příliš vhodní. Jen pro souvislost – po podobných zkušenostech ve Vietnamu Američané přešli na plně profesionální armádu. Na rozdíl od Američanů byli Sověti velmi špatně vyzbrojeni a celkově se dá konstatovat, že jejich logistika byla na velmi nízké úrovni.

Prvním úkolem armády bylo obsadit Kábul. Tímto úkolem byly pověřeny jednotky Specnaz, které byly elitní částí armády. Bylo třeba obsadit prezidentský palác a zlikvidovat samozvaného komunistického diktátora. Úkol byl splněn – prezident a jeho nejbližší okruh stoupců byli zlikvidováni. Sověti již měli v letadle připraveného Babraka Karmala, který býval velvyslancem v Praze a byl připraven ujmout se role Sověty dosazené loutky, která bude beze zbytku vykonávat jejich pokyny. Oficiálně byla do světa vykřičena propaganda o bratrské pomoci afghánskému lidu, ale tuto „pomoc“ důvěrně známe z roku 1968.

Sověti byli přesvědčeni, že jejich pobyt v Afghánistánu bude velmi krátký, jejich cílem bylo dosadit nové vedení země, které bude poslušně plnit pokyny z Moskvy, stabilizovat situaci, posílit afghánskou armádu a co nejdříve se stáhnout ze země. Tyto cíle se však nepodařilo splnit. Afghánská armáda nebyla schopna samostatně bojovat proti povstalcům. Naopak byla vytvořena široká koalice států v čele s USA a dalšími státy NATO, Saudskou Arábií a dalšími islámskými zeměmi, zejména s Pakistánem. Dodávky zbraní a dalších potřeb pro povstalce se mnohonásobily. Sovětská armáda se dostala do typu konfliktu, se kterým si nevěděla rady.

Domorodé obyvatelstvo nebylo nadšeno „bratskou pomocí“, naopak začalo velmi aktivně pomáhat povstalcům a téměř pět a půl milionu Afghánců emigrovalo buď do sousedního Pakistánu nebo Iránu. Drtivá většina těch, co zbyla, podporovala povstalce zpravodajsky, logisticky a morálně. Sověti se ocitli ve Vietnamské pasti, přesně tak, jak si to Američané představovali. Charakter bojů v žádném

případě neodpovídal taktice, kterou cvičili sovětské motostřelci, byl to úplně jiný typ války, ve kterém technická převaha nic neznamenal. Většina vojenské techniky byla neúčinná v nepříznivých klimatických podmínkách. Sověti si museli zvykat na úplně nový typ války, povstalcům říkali dušmani, nikdy a nikde nemohli mít pocit, že jsou v bezpečí. Riziko bylo všudypřítomné, a proto trpěli stálým stresem, taktikou povstalců bylo udeřit a zmizet. Výjimkou byly sovětské vrtulníky Mi-24, výsadkáři a jednotky Specnaz. Tyto složky sovětské armády představovaly pro dušmany srmtící kombinaci. Lovit povstalce jejich vlastní taktikou přinášelo ovoce. O operacích proti nepříteli se však nesměla dozvědět afghánská armáda, protože všechny důležité informace by okamžitě věděli povstalci.

V roce 1985 byl do čela státu vybrán politbyrem Michal Gorbačov, který dal armádě úkol do roka dosáhnout rozhodujícího vítězství. Proto měla v tomto období konfliktu sovětská armáda největší ztráty. Američané navíc povstalcům začali dodávat nejmodernější rakety země-vzduch – Stinger, které byly smrtelně účinné proti sovětským vrtulníkům a letadlům. Sověti začali být bezradní, protože jejich letecká převaha tím začala být ohrožena a prudce začaly narůstat ztráty, za celou dobu konfliktu ztratili celkem 333 vrtulníků. Armáda nebyla schopna splnit úkol politického vedení země – válka se nedala vyhrát. Po tomto neúspěchu začal Gorbačov přemýšlet o tom, jak vycouvat z tohoto konfliktu, který tolik zatěžoval jeho politiku přestavby a glasnosti. Tato válka byla v Sovětském svazu chápána jako špinavá válka a veterány z Afghánistánu společnost opovrhovala.

Na vojáky z Velké vlastenecké války byli lidé hrdí, ale veteráni z Afghánistánu se cítili zahanbeni. Byla to opravdu špinavá válka z hlediska porušování mezinárodního humanitárního práva. Odhaduje se, že během celého konfliktu bylo zabito asi jeden a půl milionu Afghánců. Sověti prováděli kobercové bombardování oblastí, kde předpokládali výskyt povstalců, nebo oblastí, kde domorodé obyvatelstvo bylo nakloněno povstalcům.

Obě strany vedly krutou a nemilosrdnou válku bez pravidel. Povstalcům se na Západě říkalo mudžahedíni a nebyli to pouze Afghánci, ale islamisté z celkem 32 zemí. Americký prezident Ronald Reagan je nazýval bojovníky za svobodu a vyjadřoval jim podporu i tím, že je zval do Bílého domu.

Do bojů v Afghánistánu byly také nasazeny pakistánské speciální jednotky. Celkový počet povstalců se odhaduje na 140 000, sovětská 40. armáda, která byla dislokována v Afghánistánu, měla mezi 90 000 až 104 000 vojáky. Celkově měli sověti 14 453 padlých a 53 753 zraněných, nemocných bylo 415 932, z nichž přibližně 300 000 zemřelo. Gorbačov navázal kontakt s mudžahedíny a snažil se o přijatelný odchod z Afghánistánu. Poslední sovětský voják, kterým byl generál Gromov, opustil Afghánistán v únoru 1989.

Dnes je nejpalčivějším problémem Afghánistánu korupce, která je druhá nejhorší ze všech zemí světa, následuje obrovská nezaměstnanost a chudoba. Palčivým problémem jsou také narkotika, která ze země činí čistý narkostát, téměř 95 % heroinu přichází z Afghánistánu. Lidé nemají důvěru ve vládní úředníky, soudce a policisty. Neexistuje elementární loajalita ke státu ze strany obyvatelstva. Lidé se cítí povinovani k rodině, klanu a kmenu. Afghánistán je typickou kmenovou společností, které je cizí naše pojetí státu a centralizace. Moc je v rukou

místních kmenových náčelníků. Afghánci jsou velmi hrdí, věří v tradiční hodnoty a jsou nedůvěřiví vůči všem cizím vlivům, zvláště takovým, které by chtěly měnit jejich zavedený způsob života.

Spojenecké síly ISAF by se měly stahovat do konce roku 2014, poté by měli v zemi působit příslušníci speciálních jednotek v roli poradců. Diplomatická jednání s Tálibánem již byla zahájena.

Podle kapitána Zdeňka Vitáska z oddělení přípravy do zahraničních operací se zpracování náplní velitelských příprav kontingentů a úkolových uskupení věnuje značná pozornost: „Zrovna tak se po ukončení těchto zaměstnání snažíme získat relevantní informace potřebné k dalšímu vylepšování našich postupů a také témat. Co se týká konkrétně příslušníků úkolového uskupení ISAF, tak vždy realizujeme velmi pečlivou zpětnou vazbu, jejíž výsledky se odesílají nadřazeným složkám. Jasně se ukazuje, že přednáška Dějiny Afghánistánu patří mezi nejlépe hodnocené prezentace.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: archiv OKPř

Úkolové uskupení AČR ISAF

V souladu s přijatými závazky v rámci NATO a především k maximálnímu nárůstu schopností komplexní podpory všech nasazených jednotek a prvků AČR v misi ISAF (International Security Assistance Force) v Afghánistánu bylo vytvořeno Úkolové uskupení AČR ISAF (dále jen ÚU AČR ISAF).

Úkolové uskupení AČR ISAF organizačně zastřešuje všechny jednotky a prvky Armády České republiky působící na území Afghánistánu s jasným cílem racionalizace a centralizace systému komplexní podpory všech českých jednotek nasazených ve prospěch operace ISAF. K dosažení cíle byla vytvořena zcela nová struktura velení a řízení všech jednotek a prvků nasazených v misi ISAF pod jednotným velením velitele ÚU AČR ISAF, který zároveň vykonává funkci staršího národního představitele AČR v Afghánistánu.

Složení ÚU AČR ISAF: ÚU AČR ISAF působí v prostoru nasazení od června 2010 a provádí podporu všech jednotek AČR na celém území Afghánistánu. Zajišťuje nepřetržité velení a řízení podřízeným jednotkám a prvkům. Organizuje

součinnost při plnění operačního úkolu a koordinuje činnost ÚU AČR ISAF s činností ostatních činitelů a místních aktérů v prostoru operace.

V současné době do organizační struktury 5. ÚU AČR ISAF patří: jednotka NSE, jednotka AAT Kábul, chemická jednotka, zastoupení na velitelstvích ISAF, jednotka PRT Lógar, jednotka OMLT, jednotka polního chirurgického týmu a výcviková jednotka Vojenské policie.

Velitel ÚU AČR ISAF má i také větší pravomoci při pořizování majetku a služeb ke splnění operačního úkolu všech jednotek v místě nasazení, což v konečné fázi představuje výrazně větší flexibilitu a i v konečném důsledku úsporu finančních prostředků.

V neděli 3. června 2012 se na základně Kábulského mezinárodního letiště KAIA NORTH uskutečnilo slavnostní předání operačního úkolu od 4. ÚU AČR ISAF.

Po dobu následujících šesti měsíců budou příslušníci 5. ÚU AČR ISAF plnit důležité úkoly při komplexním zabezpečení jednotek AČR dislokovaných na území Afghánistánu. Hlavní činnost 5. ÚU je směřována k logistické a administrativní podpoře českých jednotek v operaci ISAF v Afghánistánu. Velitelem 5. ÚU AČR ISAF je plukovník gšt. Ing. Martin Štochl. Zdroj: www.army.cz

Příprava policistů ČR před vysláním do zahraničních mírových operací **KURZ CIVPOL**

V souladu s Rámcovou dohodou o spolupráci mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem obrany proběhla ve dnech 21.–25. května 2012 u VeV – VA ve Vyškově příprava příslušníků PČR před vysláním do zahraničních mírových operací – kurz CIVPOL.

Celkově se příprava skládala ze dvou částí, první část (14.–18. května 2012) proběhla v gesci PČR a druhou část ve výše uvedeném termínu organizovalo oddělení přípravy do zahraničních operací odboru výcviku (OVý) ve Vyškově ve spolupráci s oddělením přípravy speciálních kurzů a oddělením výcviku Komando OVý.

Přípravy se v letošním roce zúčastnilo 16 policistů ze všech policejních útvarů ČR, kteří předtím prošli náročným psychologickým a zdravotním výběrovým řízením.

Příprava proběhla bez problémů, na velmi vysoké a profesionální úrovni, což na závěr rovněž konstatovali i zástupci Policejního prezidia ČR, kteří celou přípravu osobně sledovali.

Podíl na zdárném průběhu kurzu měli nejen lektoři, kteří vedli teoretickou přípravu, ale i další příslušníci VeV – VA a zástupci od útvarů AČR a PČR, kteří se podíleli na praktickém výcviku a jeho zabezpečení.

Touto cestou je nutno poděkovat příslušníkům praporu zabezpečení Vyškov, kteří se na výcviku podíleli jednak jako řidiči zabezpečující techniky, ale také při zabezpečení některých praktických zaměstnání. Kvalitní pomoc při zabezpečení kurzu poskytli také příslušníci oddělení přípravy ženijního vojska odboru profesionální přípravy a příslušníci odboru kariérové přípravy – lektoři a instruktoři přípravy leteckých odborností, kteří mimo svůj profesní rámec kvalitně zabezpečili stěžejní pracoviště při praktické přípravě v terénu.

Nedílnou součástí týmu zabezpečujícího výcvik byli psovodi od Vojenského útvaru 5153 Práslavice a policisté Krajského ředitelství Jihomoravského kraje a ÚOOZ, expozitury Brno.

Příprava policistů ČR je jednou z akcí, kdy příslušníci VeV – VA mají možnost dokázat, že jsou profesionály na svém místě, znají kvalitně svou práci a i v současných nelehkých personálních a ekonomických podmínkách dokáží připravit kvalitní výcvik, jenž nám dělá dobré jméno i mimo rezort obrany.

Text a foto: kpt. Ing. Radim Brloh,
vedoucí starší učitel oddělení přípravy do zahraničních operací

Po roce opět ve Vyškově

Príslušníci AČR v současné době působící na zahraničních pracovištích NATO (Heidelberg, ZP Uedem, Brunssum a Gloucester) se po roce opět vrátili na týden do Vyškova, aby se zde ve dnech 11.–15. června 2012 u oddělení přípravy do zahraničních operací zúčastnili Národní přípravy před vysláním do operací NATO a Evropské unie.

Cílem bylo seznámit je s aktuální situací, možnými riziky a nebezpečími

v prostoru možného nasazení (Afghánistán, rizikové oblasti Afriky). Důraz byl položen na splnění cvičení v házení ručních granátů, střelb z pistole CZ 75 SP-01 PHANTOM a útočné pušky CZ 805 BREN. Nedílnou součástí přípravy bylo předání zkušeností z mise na území Afghánistánu.

Týdenní příprava pak byla zakončena slavnostním předáním osvědčení o jejím absolvování, které z rukou náčelníka štábu VeV – VA plk. gšt. Milana Marka převzalo nejen 13 příslušníků ze zmíněných zahraničních pracovišť, ale rovněž 9 příslušníků útvarů a složek AČR, kteří k plnění úkolů na tato pracoviště nastoupí, a to k 1. srpnu 2012.

Text: Ing. Josef Pešek

Foto: kpt. Ing. Radim Brloh

Přežili 3 diplomaté a 10 civilních expertů

Z rukou zástupce velitele VeV – VA a představitelů MZV ČR převzalo certifikáty 13 úspěšných účastníků kurzu krizových situací pro diplomaty seniory a civilní experty MZV. Dva účastníci kurz ze zdravotních důvodů nedokončili.

Pro nás všechny byl tento běh kurzu přežití novinkou a završením mezirezortní dohody o provedení pilotního běhu kurzu pro civilní experty MZV. A jak se k nám vlastně tito experti dostali? Trendem současnosti je daleko vyšší zapojování civilních odborníků v zahraničních operacích pod hlavičkami mezinárodních společenství. Jednou z forem plnění svých závazků ČR vůči těmto organizacím je i aktivní účast v konkrétních misích. Kde tedy tyto odborníky rychle vzít? MZV se rozhodlo průběžně je na vyslání do mise připravovat ve čtrnáctidenním kurzu. První týden probíhá teoretická příprava silami MZV a druhý týden je organizována praktická příprava právě u nás ve Vyškově. Je jisté, že oblasti, ve kterých budou tito experti působit, budou patřit k těm bezpečnostně rizikovým. Vznikla nutnost připravit tuto skupinu expertů před samotným vysláním tak, aby byla schopna plnit úkoly v odlišném sociokulturním prostředí a byla připravena i na varianty vývoje, kdy se prostředí stane nepřátelským.

Kurz je od první hodiny nástupu účastníků veden pod námětem a studentům je

od prvního dne simulováno nestabilní prostředí s přemírou či nedostatkem informací a nejistotou příštích okamžiků. Luxus jistoty je deviza, která je v naší fiktivní zemi Tugur nedostatečná. A právě pocit této permanentní nejistoty spojený s nekomfortním prostředím a dodržováním nových – „našich“ pravidel, způsobuje studentům dle jejich vlastních slov potíže, na které nejsou zvyklí reagovat. A to je teprve začátek. Zpracované psychoprofilové účastníků nám pomohou sestavit nesourodé týmy, které od počátku, mimo námětu, bojují s osobnostními konflikty uvnitř týmu. Neocenitelná je přítomnost psychologů, kteří jednotlivce sledují a vyhodnocují. Na základě jejich poznámek a doporučení flexibilně reagujeme úpravou praktických zaměstnání tak, aby byl efekt simulačního účinku co největší. Nedostatek spánku a absence volného času jsou další zkušenosti, se kterou se musejí studenti vyrovnat. Propracovaný systém zaměstnání nedovolí nikomu spánek před jednou hodinou ranní. Většinou však studenti uvidí svůj spacák až kolem druhého.

Při nácvicích a cvičení je velká pozornost věnována komunikačním dovednostem při jednání a vyjednávání. Studenti záhy pochopí, že v misi je vše jinak a že využití z Evropy fungujících dovedností nemusí mít požadovaný efekt nebo může být vyloženo nebezpečné.

Nyní, po ukončení pilotního běhu kurzu, mohu konstatovat, že organizace dalších běhů kurzu bude pro nás všechny výzvou. Studenti jsou velmi pestrými směsicí jedinců s naprosto odlišným profesním životem, výrazným norem měrem znalostí, pracovních a životních zkušeností. Máme týden na to je připravit tak, aby po skončení kurzu stáli na stejné startovní čáře a měli přibližně stejné šance v misi uspět.

Po absolvování našeho kurzu jsou úspěšní účastníci zařazeni v databázi MZV, kde čekají na svoji aktivaci pro příslušnou zahraniční operaci.

Chtěl bych velmi poděkovat všem, kteří se na těchto kurzech přežití podílejí. Kromě příslušníků našeho oddělení přípravy speciálních kurzů se na této aktivitě výrazně podílejí příslušníci OdPřZOp a OdVýKom. Pilířem celého kurzu je poskytovaný psychologický servis, za který jmenovitě děkuji kpt. Mgr. Darině Záchové a npor. Mgr. Markétě Konečné z OdVýuVšePře. Stejně tak díky všem specialistům z odboru kariérové přípravy, odboru profesní přípravy a praporu zabezpečení.

Všem přeji pohodovou dovolenou vyplněnou zaslouženou relaxací.

Text: mjr. Mgr. Pavel Šebesta

Od 15. do 22. června se v posádce Vyškov a přilehlém Vojenském výcvikovém prostoru Březina konalo odborně taktické cvičení „MESSENGER 2012“. Tématem byla 10. jednotka provinčního a rekonstrukčního týmu (PRT) Lógar při plnění operačního úkolu v prostoru nasazení. Cvičení se účastnilo téměř 900 vojáků se 192 ks techniky, včetně 5. jednotky výcvikového a poradního týmu (OMLT) a pěší roty EU BG. Podíleli se na něm příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov, 7. mechanizované brigády, 4. brigády rychlého nasazení, 22. základny letectva Náměšť nad Oslavou, 53. brigády průzkumu a elektronického boje Opava, 103. střediska CIMIC/PSYOPS Lipník nad Bečvou, 15. ženijní brigády Bechyně, 25. protiletadlové raketové brigády Strakonice.

MESSENGER 2012

Den první Messenger 2012 byl zahájen

Ve vojenském výcvikovém prostoru Březina bylo dne 15. června zahájeno odborně taktické cvičení Messenger 2012. Tento výcvik je primárně zaměřen na příslušníky 10. jednotky provinčního rekonstrukčního týmu Lógar (PRT) a 5. jednotky výcvikového a poradního týmu (OMLT – Operational Mentoring and Liaison Team), kterým bude plnění úkolů znesnadňovat více než 280 vojáků 7. mechanizované brigády.

„Připravili jsme pro Vás nový typ cvičení,“ řekl při zahajovacím nástupu řídicí cvičení brigádní generál Štefan Kaleta. „Vše, co děláme, děláme s cílem učinit vás ještě lepšími, než v současné chvíli jste. Především v imitačních skupinách se nachází celá řada odborníků, kteří prošli zahraničním působením v jednotkách provinčních rekonstrukčních týmů či výcvikových a poradních týmů. Věřím, je jejich podíl na výcviku povede

ke zkvalitnění vaší přípravy,“ dodal brigádní generál Kaleta.

Pro 10. jednotku PRT je cvičení Messenger 2012 posledním výcvikem na území České republiky a před vlastním nasazením v zahraniční operaci. Proto budou v jeho průběhu procvičeny všechny standardní situace, s nimiž by se vojáci mohli v rámci plnění úkolu v Afghánistánu setkat.

V rámci cvičení Messenger 2012 proběhne také příprava 5. OMLT. V průběhu výcviku budou vojáci procvičovat, plnit a plánovat různé typy operací, zdokonalí činnost při veškerých typech incidentů a aeromobilních operací. Důležitou částí bude zlepšení příslušníků 5. OMLT ve schopnosti řídit a mentorovat přidělené jednotky. Absolvováním cvičení dosáhnou konečného sladění, které předchází nadnárodnímu certifikačnímu cvičení v německém Hohenfellsu.

Pomoc pro Mohhamad Agha

Již od samého rána bylo v afghánské vesnici Mohhamad Agha velmi rušno. Obyvatelé prováděli obvyklé pochůzky, místní ženy se pomalu připravovaly na těžkou práci na poli.

Obvyklý životní rytmus byl narušen příjezdem vojenských vozidel, která se postupně rozmístila po celé vesnici. Příslušníci dohlíželi na bezpečnostní situaci. Nejednalo se o nikoho jiného než

mentory 5. jednotky OMLT a příslušníky afghánské národní armády, kteří zajišťovali bezpečnost a bezproblémový průběh jednání, jež mělo za pár minut začít. Z tohoto důvodu také po chvíli vstoupila do vesnice jednotka českého provinčního rekonstrukčního týmu.

Po pár minutách do vsi přišla jedna z klíčových postav – zástupkyně českého CIMIC, která měla zjistit od domorodého obyvatelstva, v jakých projektech by jim ještě mohlo být české PRT nápomocno. Po

úvodních zdvořilostních frázích, údivu že s místními představiteli má jednat žena, následovalo více než hodinové jednání, v němž byly rozebrány projekty a jejich přínos, ale rovněž požadavky a nápady guvernéra oblasti Abdula Hamída Hamída, jež by potřebovali obyvatelé zrealizovat. „V současné chvíli máme velké problémy se zapojením mladých obyvatel do pracovního procesu. Uvítali bychom pomoc právě v této oblasti. Je potřeba, aby zde byly nějaké vzdělávací aktivity,

protože pouze tak budou moci získat práci a uživit své rodiny,“ řekl guvernér.

Po chvíli se jednání přemístilo do místní nemocnice. I zde bylo prodiskutováno vše potřebné, odbornice civilní části získala informace, které ke své další činnosti potřebovala, předala humanitární pomoc. Tím byly cíle patroly splněny a nezbývalo než se vydat na zpáteční cestu, v jejímž cíli byla koaliční základna Shank.

Další jednání skupiny CIMIC se uskuteční v následujících dnech v rámci odborného výcviku MESSENGER 2012.

Messenger 2012 pokračoval jednáním v Kherwaru

Nepochybně největší imitační skupinou připravená rozehra se odehrála dne 18. června 2012 ve vojenském výcvikovém prostoru Březina. Ten se na týden změnil v Afghánistán, na jehož území plní své operační úkoly 10. jednotka PRT, 5. OMLT a pěší rota EU.

Jednotka 10. PRT zamířila tentokrát do Kherwaru, aby zde s velitelem místního kandaku (praporu ANA) navázala prvotní kontakt, získala informace o stavu kandaku, počtech vojáků afghánské armády a možnostech spolupráce a pomoci při výcviku. *„Pokud máte zájem, mohli bychom se domluvit na vzájemné spolupráci a využití jednoho mentorovacího týmu. Jsem si jistý, že by vzájemná spolupráce byla přínosná,*“ řekl velitel 10. PRT plukovník Kopecký. Veliteli kandaku se tato možnost velmi líbila. Zároveň však požádal o další pomoc, a to při zdravotnickém zabezpečení vojáků. *„Zdravotní a hygienické podmínky jsou tady velmi špatné, proto bychom byli rádi, kdybyste nám vyšli vstříc i v této oblasti,*“ řekl velitel kandaku. V závěru jednání ještě velitel ANA požádal o pomoc PRT při dobudování základny využitím

nepotřebné strážní věže z koaliční základny Shank.

Následně byli představitelé 10. PRT provedeni vesnicí, zavítali do místního zdravotnického zařízení, aby zjistili, jakým způsobem by se mohli podílet na zlepšení podmínek, navštívili místní bazar a poté zamířili do úřadu guvernéra distriktu. Zde však bylo oproti předchozím prostorám opravdu rušno. Úředníci řešili své denní povinnosti, vydávali různá povolení místním občanům a pomáhali jim urovnat jejich spory. Jedna z vážnějších pří se týkala vlastnictví koz. Dvě rodiny se hádaly, komu kozy opravdu patří a kdo si je jen „přivlastnil“.

V tomto prostředí jen o pár místností dále se guvernér distriktu Kherwar domlouval s vojáky 10. PRT na aktivitách, jež by byly přínosné pro civilní obyvatelstvo. Jednalo se především o zabezpečení školními potřebami a opět zdravotní péče, která byla a je největším problémem. Příslušník CIMIC všechny požadavky poznamenal, ale podle zvyklostí guvernérovi nic nesliboval. Právě tito experti se budou v průběhu té „opravdové mise“ snažit pomoci obyvatelům daných provincií prostřednictvím projektů rychlého dopadu.

„Desítka“ připravena pro Afghánistán

Nástražné výbušné zařízení, poškozené vozidlo, ale i zraněný voják v boji. S těmito hlavními krizovými situacemi si museli poradit příslušníci 10. jednotky provinčního rekonstrukčního týmu a 5. jednotky výcvikového a poradního týmu v rámci cvičení Messenger 2012. Ostré nasazení čeká naše vojáky už v srpnu 2012.

„Cílem tohoto posledního odborně-taktického výcviku před samotným nasazením 10. jednotky PRT Lógar a 5. OMLT

je procvičení všech situací, se kterými by se vojáci mohli v rámci plnění svých úkolů v Afghánistánu setkat,“ řekl plukovník gšt. Josef Kopecký, velitel 7. mechanizované brigády v Hranicích a velitel 10. PRT Lógar. *„Jádro ‚desítky‘ tvoří právě příslušníci 74. lehkého motorizovaného praporu z Bučovic, kteří náleží do sestavy 7. mechanizované brigády, ale skvěle je doplňuje tým pro likvidaci nevybuchlé munice a výbušnin nebo výcviková a poradní skupina Vojenské policie určená k podpoře výcviku Afghánské národní policie,*“ dodal.

Výcvikový prostor Březina se na několik dnů, díky výborné spolupráci s Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií Vyškov, proměnil v Afghánistán a naši vojáci řešili hned několik krizových situací. Auto v rámci pravidelné patroly najelo na nástražný výbušný systém, který poškodil třetí vozidlo v koloně. Zároveň došlo k těžkému zranění vojáka. Byla poskytnuta základní první pomoc v poli a vyžádán letecký odsun zraněného pomocí MEDEVAC s následnou leteckou palebnou podporou. I tyto situace patří k základnímu prověření připravenosti jednotky před nasazením do zahraniční operace. Důležitým článkem prověrky byla i komunikace v rámci sladění taktických postupů jednotek i jednotlivců nejen samotného týmu v poli, ale byla to i důležitá zkouška komunikace s velitelkou základnou.

„S jednotkou jsem velmi spokojen,“ řekl po skončení cvičení brigádní generál Štefan Kaleta. *„Byl to trochu nový typ cvičení, který jsme pro vojáky připravili, a v rámci řešení krizových situací, které si tady na Březině vyzkoušeli, došlo i k upevnění jejich fyzické a psychické odolnosti, což také neodmyslitelně patří k základní výbavě našich profesionálů.*“

Text a foto: rotmistryně Helena Suralová, Jana Deckerová
7. mechanizovaná brigáda Hranice

VÍTEJTE DOMA

V pátek 22. června se uskutečnil v posádce Vyškov slavnostní nástup příslušníků 4. úkolového uskupení AČR ISAF, tedy příslušníků jeho velitelství, národního podpůrného prvku (7. jednotka NSE), 12. jednotky chemické a biologické ochrany a 4. jednotky polního chirurgického týmu zařazené do francouzské sestavy vojenské nemocnice Kábul.

Za účasti náměstka ministra obrany pro personalistiku Michaela Hrbaty, zástupce náčelníka generálního štábu – ředitele Společného operačního centra generálmajora Aleše Opaty, velitele sil podpory brigádního generála Jána Gurníka, zástupce velitele společných sil brigádního generála Milana Kovandy a dalších významných hostů obdrželi příslušníci 4. ÚU AČR ISAF, včetně jeho velitele plukovníka Jána Kožiaka, medaili ministra obrany „Za službu v zahraničí“. Stejnou medaili při této příležitosti obdrželi také 2 příslušníci 4. skupiny AČR EUFOR ALTHEA po návratu ze zahraniční operace na území Bosny a Hercegoviny. Velitel 4. ÚU AČR ISAF plukovník Ján Kožiak spolu s velitelem 7. jednotky NSE podplukovníkem Jánem Kevešem navíc obdrželi Záslužné kříže udělené ministrem obrany. Součástí nástupu bylo také udělení 6 čestných odznaků AČR „Za zásluhy III. stupně“, udělení 7 věcných darů a v neposlední řadě udělení 32 odznaků „Za bojový kontakt“.

V projevu náměstka Hrbaty zaznělo ocenění každodenního nasazení vojáků i jejich vůle plnit všechny zadané úkoly. „Vaše situace nebyla jednoduchá. V afghánských údolích vede často bojová linie nejen prostorem bojiště, ale také myšlenkami a činy příslušníků afghánské armády. O nečekaná překvapení není na žádné z těchto front nouze. Vojenská služba v Afghánistánu i Bosně je tvrdá. Každý voják ví, že v ní nasazuje svůj život a že v krizových situacích ani tak nezáleží na početnosti kontingentu jako na tom, z jak kvalitních vojáků je složen.“

K tomu lze říci jedině – byli jste lidmi na svém místě a odvedli jste vynikající práci,“ poděkoval vojákům náměstek Hrbata.

K tomu generál Opaty dodal: „Práce jednotek bojové podpory není moc vidět, ale na druhou stranu je právě vaše práce nesmírně důležitá, a já vám za ni děkuji, velmi si vaši práce vážím.“

Slavnostní nástup uzavřel velitel 4. ÚU AČR ISAF plukovník Kožiak, který ocenil jak přípravu, tak také šestiměsíční úsilí při samotném nasazení v Kábulu. „Obstáli jste a právem si zasloužíte uznání moje, svých nadřízených i celé vojenské a nevojenské veřejnosti.“ Jeho závěrečná slova pak patřila všem rodinám, které vojáky podporovaly a snášely odloučení a všechny starosti všedního života: „Sám dobře vím, jak těžké je pro rodinu časté odloučení, které vojenský život přináší, a vážím si vašich rodin, protože rodina patří v životě k tomu nejdůležitějšímu, co máme. Důležitější je snad jen zachovat život samotný, a proto jsem nesmírně šťastný, že se všichni, kteří mi byli svěřeni, vrátili ve zdraví zpátky domů.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

- 4. ÚU ISAF AČR, jehož velitelem byl plukovník gšt. Ing. Ján Kožiak, převzalo operační úkol 12. prosince 2011 na základně kábulského mezinárodního letiště KAIA NORTH.
- Současně s ním převzala plnění operačního úkolu také 7. jednotka národního podpůrného prvku NSE (National Support Element) pod velením podplukovníka Jána Keveše, která působila na kábulském letišti KAIA, a 12. jednotka chemické a biologické ochrany, které velel major Petr Zdráhala.
- Hlavní činnost 4. ÚU byla směřována k logistické a administrativní podpoře českých jednotek v operaci ISAF v Afghánistánu.
- V neděli 3. června 2012 se na základně kábulského mezinárodního letiště KAIA NORTH uskutečnilo slavnostní předání operačního úkolu 5. ÚU AČR ISAF, jehož velitelem je plukovník gšt. Ing. Martin Štochl.
- K 4. červnu 2012 sloužilo v misi ISAF v Afghánistánu 593 českých vojáků.
- 4. skupina příslušníků AČR EUFOR v operaci Althea pod velením majora Eduarda Gregora působila ze základny Butmir. Velitel zastával pozici vedoucího skupiny řízení skladování zbraní a munice a major Ondřej Havel byl na pozici specialisty na zbraně hromadného ničení. Svoji činností se přímo podílejí na výcviku a rozvoji schopností Ozbrojených sil Bosny a Hercegoviny.

Velitel pozemních sil USA v rámci návštěvy moravských posádek také ve Vyškově

V úterý 17. dubna 2012, druhý den své pracovní návštěvy v ČR, zavítal velitel pozemních sil USA v Evropě generálporučík Mark Hertling v doprovodu velitele pozemních sil AČR brigádního generála Štefana Kalety také do vyškovské posádky. Zde jej přivítali tak, jak se na hanáckou oblast sluší a patří, tedy v krojích s čerstvě napečeným domácím chlebem a solí.

Generál Hertling se poté při setkání s náčelníkem štábu Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovníkem Milanem Markem seznámil s posláním a činností tohoto vzdělávacího a výcvikového zařízení, které se podílí v AČR bezpochyby největší měrou, na přípravě, výcviku a vzdělávání vojáků, v současné době již v poměrně rozsáhlém mezinárodním měřítku. V praxi si tak mohl ověřit téma, které bylo předmětem jeho pondělní návštěvy Generálního štábu. V souvislosti se základní přípravou generála Hertlinga zajímaly především důvody proč a jakým způsobem dnes mladí lidé vůbec vstupují do armády, co je motivuje a jak je poté naplňuje samotná vojenská přísaha. Spolu s plukovníkem Markem řešili také otázky související s neustálým vývojem společnosti a tedy i přizpůsobení výcviku právě trendům současné generace. Pozornost byla věnována mimo jiné i speciálním kurzům, kterými zde prošla již také celá řada amerických příslušníků, jen v loňském roce se účastnilo například kurzu

civilních pracovníků NATO celkem 10 zástupců USA. Generál Hertling byl překvapen velmi širokým záběrem a kvalitou těchto kurzů spojených také s přípravou diplomatů či novinářů. Diskutována byla také, v letošním roce jedna z čelních priorit VeV – VA, a to příprava vojáků do zahraničních operací NATO a EU, jejichž působení a schopnosti v Afghánistánu na pondělní návštěvě GŠ generál Hertling velmi ocenil, přičemž velitelem stávajícího kontingentu AČR v Afghánistánu je právě velitel VeV – VA plukovník Ján Koziak.

V rámci návštěvy posádky Vyškov patřil do popředí zájmu generála Hertlinga také Britský vojenský poradní a výcvikový tým. S jeho více než desetiletým působením seznámil

generála Hertlinga jeho současný velitel plukovník Andrew Cuthbert. Tým BMATT působí v České republice už od roku 2000 a souhlas s jeho pobytem vyslovuje parlament každých pět let. Kurzy BMATT prošlo v letech 2005 až 2009 téměř pět set vojáků z aliančních zemí, ale i ze států mimo NATO, především pak programu Partnerství pro mír. Poslanci prodloužení pobytu instruktorů britského výcvikového týmu v České republice schválili většinou hlasů opět v roce 2010, přičemž za rok 2010 až 2011 kurzy BMATT prošlo dalších téměř 500 těchto příslušníků.

Zdejší návštěvu generál Hertling zakončil na Centru ochrany proti zbraním hromadného ničení, které získalo v roce 2007 akreditaci NATO „NATO Joint Chemical Biological Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence“ (NATO JCBRN Defence COE) a současně bylo aktivováno jako mezinárodní vojenská organizace (International Military Organisation – IMO). Toto unikátní zařízení, v jehož čele stojí plukovník Zdeněk Čížek, působí v rámci řetězce obdobných organizací podporujících transformační proces Aliance, jejichž hlavním posláním je poskytovat expertní poradenství vrchním velitelům NATO.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Příprava, výcvik a vzdělávání vojáků. To je hlavní poslání Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově. Poslání, které se snaží tato výcviková a vzdělávací instituce naplňovat v maximální možné míře, a to s vědomím, že bez dlouhodobé mezinárodní spolupráce už se dnes neobejde. Zahraniční státy to vnímají obdobně a oblasti vzájemné spolupráce se tedy neustále rozvíjejí.

Cenná výměna zkušeností

Ve čtvrtek 17. května 2012 se tak sešli na zdejším společném jednání velitel Národní gardy státu Nebraska brigádní generál Judd Lyons a zástupkyně velitele Národní gardy státu Texas

brigádní generálka Joyce Stevens v doprovodu 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajora Miroslava Žižky. Předmětem této návštěvy, která byla jejich poslední zastávkou v rámci týdenního pracovního jednání v České republice, byla především již avizovaná výměna zkušeností z přípravy a výcviku praporečnického a poddůstojnického sboru, ve které, jak zástupci obou gard potvrdili, chtějí i nadále pokračovat. Při pobytu u Velitelství výcviku – Vojenské akademie se měli možnost seznámit také s jeho dalšími stěžejními úkoly, jako je příprava a výcvik před nasazením jednotek do operací prostřednictvím odboru výcviku, ale také zevšeobecňování zkušeností ze zahraničních misí jednotek AČR, hlavních cvičení a zkušeností aliančních a koaličních partnerů prostřednictvím odboru doktrín.

Stranou samozřejmě nezůstala ani velmi rozsáhlá škála speciálně orientovaného výcviku prováděného ať už odborem výcviku, či odborem profesní přípravy (příprava diplomatů, občanských zaměstnanců NATO, specialistů Combat Life Saver – CLS...). A tím výčet činnosti VeV – VA zdaleka nekončí. Prakticky se dá říci, že se podílí na naplňování všech pilířů spolupráce s americkou armádou, o kterých hovořil na společném setkání již v úterý generálmajor Žižka. Součástí této návštěvy byla také ukázka možností přípravy osádek pro jízdu tanků pod vodou v rámci prohlídky Centra simulačních a trenažérových technologií, včetně výcviku na taktických simulátorech, a v neposlední řadě také rozsáhlá ukázka možností zdejší přípravy příslušníků vzdušných sil.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Představitelé ozbrojených sil Království Saúdské Arábie navštívili Vyškov

Delegace ozbrojených sil Saúdské Arábie složená z absolventů kurzu generálního štábu v rámci svého týdenního pobytu v ČR, kam zavítali na pozvání ministra obrany ČR, navštívila ve středu 13. června 2012 také posádku Vyškov. Šestnáctičlennou delegaci v čele s brigádním generálem Mesfer Swalem Al Ghanem zde přivítal zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Rudolf Honzák.

V rámci návštěvy byli Saudové seznámeni s posláním Velitelství výcviku – Vojenské akademie jako rezortního výcvikového a vzdělávacího zařízení, s důrazem na jeho velmi rozsáhlou škálu činností, od přípravy příslušníků AČR v kariérových kurzech, přes odborné či speciální kurzy určené také příslušníkům zahraničních armád, až po přípravu do zahraničních operací. K té dodal náčelník odboru výcviku plukovník Karel Klinovský: „Právě v těchto dnech vrcholí ve zdejším Vojenském výcvikovém prostoru Březina příprava 10. jednotky provinčního rekonstrukčního týmu (PRT) Lógar a také 5. jednotky výcvikového a poradního týmu (OMLT) společným operačně-taktickým cvičením „Messenger 2012“. Na cvičení, kterého se účastní téměř 900 vojáků, se z pohledu řídicího premiérově podílí naše akademie.“

Z dalších posádkových subjektů se vzácná delegace měla možnost seznámit také s posláním Centra ochrany proti zbraním hromadného ničení

akreditovaného jako „NATO Joint Chemical Biological Radiological and Nuclear Defence Centre of Excellence“ (NATO JCBRN Defence COE).

Ve druhé části vyškovského programu pak měli příslušníci Saúdské Arábie možnost také přímo zhlédnout možnosti přípravy na zdejším Centru simulačních a trenažérových technologií, přičemž stranou nezůstala ani příprava pozemního personálu vzdušných sil, která má ve Vyškově své zázemí a kvalitní podmínky především prostřednictvím výcvikové haly vzdušných sil.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Zástupci Afghánských národních bezpečnostních složek získávají zkušenosti v Čechách

Od 18. května do 4. června 2012 získávalo v České republice zkušenosti z výcviku 18 zástupců Afghánských bezpečnostních složek (ANSF).

Centrem zájmu čtyř představitelů vzdušných sil Afghánské národní armády byl letecký výcvik a pozemní příprava leteckého personálu. Dalších čtrnáct vojáků ANSF procházelo školením a výcvikem u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Zástupce velitele vzdušných sil ANA a zároveň velitel vojenské části letiště v Kábulu generál Mohammad Barat Sediq v doprovodu operačního velitele vojenské části letiště KAIA generála Saida Assdullaha Hashimi a velitelů letek vrtulníků M-24 a Mi-17 plukovníka Khaira Mohammada Heshemi a plukovníka Bakhtullaha Bakhtyara jednali v České republice o rozšíření spolupráce mezi AČR a ANA v oblasti výcviku příslušníků vzdušných sil.

V úterý 22. května 2012 zavítali do centra leteckého výcviku v Pardubicích, kde se mimo jiné zúčastnili slavnostního vyřazení dvou afghánských a tří amerických pilotů, kteří zde absolvovali výcvik. „Dnes byl ukončen v pořadí již čtvrtý kurz, kterého se zúčastnili piloti vrtulníků Mi-17 z armády USA a Afghánistánu. Celkem již bylo v tomto centru úspěšně vycvičeno 17 pilotů a 4 palubní technici afghánských vzdušných sil a 8 pilotů a 8 palubních techniků USA,“ uvedl ředitel CLV Pardubice Miroslav Brož.

Jednání afghánských představitelů v České republice se kromě možnosti rozšíření výcviku dalšího leteckého personálu afghánských vzdušných sil v centru leteckého výcviku v České republice dotknou i dalšího působení a činnosti Leteckého výcvikového a poradního týmu AČR (AAT – Air Advisory Team) v afghánském Kábulu.

V rámci své návštěvy v ČR se afghánští představitelé setkali také s ředitelem sekce rozvoje druhů sil MO brigádním generálem Bohuslavem Dvořákem. „*Je neocenitelné, že vaši vojáci jsou ochotni opustit své rodiny, svoji krásnou zemi, život v míru a jdou pomáhat našim pilotům do mnoho let válkou pronásledované země,*“ ocenil úlohu českých vojáků v Afghánistánu generál Mohammad Barat Sediq a poděkoval za jejich skvělou práci a dlouhodobou podporu ANSF. „*Naším cílem je, abychom si vzájemně vyměnili zkušenosti z oblasti přípravy létajícího a pozemního personálu a naplnili požadavky afghánských vzdušných sil,*“ řekl brigádní generál Bohuslav Dvořák. „*Některé prvky výcviku jsou pro Afghánce nové. Nyní budou mít sami příležitost podílet se na přípravě jeho osnov, které by v budoucnu měly být implementovány do prostředí afghánských vzdušných sil, což našim vojákům pak usnadní činnost přímo v Afghánistánu,*“ doplnil vedoucí oddělení vrtulníkového a dopravního letectva sekce rozvoje druhů sil podplukovník Petr Čepelka, který sám již dvakrát působil v českém

leteckém výcvikovém a poradním týmu v Kábulu v letech 2008 a 2011. Představitelé afghánských vzdušných sil zavítají také postupně na některé letecké základny AČR.

Kromě příslušníků vzdušných sil projde ve stejném termínu v České republice ve Vyškově dalších čtrnáct vojáků ANSF školením a výcvikem. Cílem tohoto projektu, iniciovaného Ministerstvem zahraničních věcí ČR a jeho experty vyslanými do provinčního rekonstrukčního týmu, je přispět k vycvičenosti ANSF. Kvalita afghánských bezpečnostních složek má pro výsledek procesu předávání odpovědnosti klíčový význam. Afghánští vojáci budou mít nyní v České republice možnost nejen vidět systém výcviku od rekrutů počínaje, ale seznámí se i s přípravou vojáků v kariérových kurzech a specialistů jednotlivých odborností v odborných kurzech. Nebudou chybět také specifika výcviku a plánování činností například při vedení střelecké přípravy z různých druhů zbraní, zdravotnické přípravy, výcviku řidičů, postupů při patrolování, činnosti při ochraně základny, kontaktu s protivníkem či reakce na různé krizové momenty včetně IED. Po návratu pak budou afghánští vojáci v roli velitelů, příslušníků operačních štábů a instruktorů předávat nabyté zkušenosti svým kolegům v Afghánistánu.

Návštěva zástupců Afghánských bezpečnostních složek zapadá přesně do momentu, kdy Severoatlantická aliance na svém summitu v Chicagu schválila vznik společného mnohonárodního výcvikového vrtulníkového centra v České republice a kdy Česká republika pozitivně reagovala na požadavek USA podílet se finančně na rozvoji Afghánských bezpečnostních složek. Kromě toho položila Aliance důraz na jejich výcvik tak, aby byly vytvořeny podmínky k předání bezpečnosti Afghánistánu do jejich vlastních rukou. Tento požadavek tak Česká republika svými výcvikovými týmy jak v Afghánistánu (AAT, OMLT, výcviková jednotka VP a PRT), tak výcvikem v České republice naplňuje.

Text: plk. Jana Růžičková, oddělení komunikace s veřejností, GŠ AČR

Foto: Vladimír Bezděk

NA DALEŠICKÉ PŘEHRADE SE VAŘILA VODA

Bylo krátce po 23. hodině a u přístaviště Kramolín na Dalešické přehradě se začala vařit voda. I když její teplota nedosahovala ani 10 stupňů, na hladině se objevil obrovský gejzír bublin osvětlený zespodu. I takto může vypadat výcvik potápěčů AČR.

Ve dnech 16.–27. dubna 2012 se na Dalešické přehradě uskutečnil kurz technických potápěčských prací pořádaný oddělením přípravy potápěčů odboru profesní přípravy VeV–VA ve Vyškově. Mezi účastníky kurzu patřili potápěči útvarů z Olomouce, Bechyně a Rakovníka. Náplní kurzu bylo provádění ženijních technických potápěčských prací v normálních a ztížených podmínkách.

Po úvodních přednáškách o bezpečnostních opatřeních a potápěčských nemocech a úrazech následovala praktická zaměstnání nejen v denní, ale i noční době, protože každý potápěč dle příslušné kvalifikace musí být schopen plnit úkoly za jakýchkoli podmínek. Posluchači prováděli průzkum břehů přístaviště Kramolín a kotviště u hráze přehrady, na základě vyhodnocení zjištěných informací provedli odstranění překážek nacházejících se v daném prostoru za pomoci zvedacích vaků, dále prováděli průzkum trupu lodi za účelem zjištění jejího stavu a z těchto informací zpracovali záznam.

Mezi další činnosti plněné pod vodou patřilo přemísťování předmětů a lehké montážní práce. V první řadě si ale posluchači kurzu mohli poprvé vyzkoušet pneumatické nářadí pod vodou. Souprava obsahuje pneumatické kladivo se širokou škálou nástavců, dále vrtačku a utahovací pistoli. Souprava je poháněna stlačeným vzduchem z tlakových lahví,

kteří používají potápěči. Třicetimetrová hadice je plně dostačující a v případě, že je souprava umístěna na člunu, je možné ji používat i v hloubkách okolo 30 m. Pohled na nářadí nejdříve vykouzlil úsměv na tvářích zkušených potápěčů, protože jednoduchost a rozměry všech součástí budí dojem „hračky“.

Po praktickém výcviku vystřídaly pochybnosti obdiv a chvála. Bourací kladivo se bez problémů vypořádalo s betonovými částmi a ani kámen nebyl překážkou. Každý si chtěl vyzkoušet práci se soupravou, a proto se tak často „vařila voda“ na přehradě. V průběhu kurzu došlo i na nácvik řešení krizových situací pod vodou, na které musí být každý potápěč připraven a schopen je řešit dle stanovených postupů.

Kurz probíhal současně s výcvikem potápěčů 15. ženijní brigády. Tímto měly obě cvičící skupiny k dispozici veškeré materiální, zdravotnické a personální zabezpečení. Kvalita a efektivita takového výcviku byla z tohoto důvodu na velmi vysoké úrovni. Poslední den výcviku byl věnován nácviku záchranných činností za pomoci vrtulníku. Řídící výcviku 15. žb rt. Jiří Spáčil měl k dispozici vrtulník Mi-117 včetně instruktorů z oddělení záchranné a výsadkové přípravy ve Vyškově. Nejdřív byli potápěči vysazeni z vrtulníku do přehrady z nízkého průletu a poté vyzvednuti jeřábem zpět na palubu, resp. vyzvednuti a na podvěsovém laně

ve výšce 150 m nad zemí přemístění na 2 km vzdálené místo. V pátek 27. dubna se všichni účastníci kurzu rozjeli zpět ke svým útvarům.

Text a foto: Ing. Zdeněk Palacký

Dokázali, že na to mají

Dne 20. dubna 2012 úspěšně ukončilo kurz HO010 nástupní odborný výcvik hasičů všech patnáct příslušníků kurzu a posílili tak řady hasičů u vojenských hasičských jednotek (VHJ) AČR. Absolvováním tohoto sedmitýdenního kurzu, organizovaného u oddělení přípravy hasičských odborností odboru profesní přípravy, tak splnili nezbytnou podmínku k získání odborné způsobilosti pro zařazení na funkci hasiče u VHJ.

V průběhu tohoto náročného kurzu získali nejen velké množství teoretických znalostí, ale především praktických dovedností nezbytných pro výkon služby u svých jednotek, ať již ve výcvikových prostorech, na letištích či u muničních základen. Výcvik byl zaměřen zejména na zvládnutí činnosti jednotlivce a družstva u jednotlivých typů zásahů, jako jsou: požáry porostů a budov, únik nebezpečné látky spojený se stavbou norných stěn a použitím protichemických obleků včetně následné dekontaminace, zásah u dopravní nehody, poskytování předlékařské první pomoci, organizace spojení v podmínkách požární ochrany atd.

Mezi nejnáročnější praktická zaměstnání lze zařadit transport raněného v nosítkách SKED přes ohňovou dráhu, který prováděla čtyřčlenná družstva s plnou hasičskou výbavou včetně dýchacích přístrojů, výcvik v protiplynovém polygonu Odborného učiliště požární ochrany v Brně nebo výcvik v sebezáchrane sláněním na lezecké věži, samozřejmě opět s nasazeným dýchacím přístrojem. Všechna tato zaměstnání prověřila nejen fyzickou zdatnost, ale především psychickou odolnost a celkovou připravenost budoucích hasičů.

Na vedení a organizaci kurzu se zásadním způsobem podíleli vedoucí starší učitel kpt. Bc. Jan Dörfel a instruktor nrtm. Jaroslav Voneš, kteří svým aktivním přístupem a osobním nasazením zabezpečili vysokou kvalitu celého kurzu, což potvrdila i kladná hodnocení z řad posluchačů po

absolvování závěrečných zkoušek. Opomenout nelze ani přínos dalších příslušníků odboru profesní přípravy: prap. Zdeňka Šavelky (OdPřHaOdb), nrtm. Davida Škroba (OdPřHaOdb) a prap. Elišky Komárkové (OdPřZdrOdb), kteří svým aktivním přístupem taktéž přispěli k vysoké úrovni tohoto kurzu.

Závěrem bych rád popřál absolventům kurzu – novým hasičům vojenských hasičských jednotek hodně zdaru v další práci, pevné zdraví a dobrou partu kvalitních lidí kolem sebe.

Text: mjr. Ing. Leoš Janda
Foto: nrtm. Jaroslav Voneš

VÝCVIK V PŘEPRAVĚ PO ŽELEZNICI

Rok se s rokem sešel a na vlečce se opět objevil pohyb vojenské techniky

a vojáků. Tentokrát se z důvodu úsporných opatření spojili cvičící příslušníci praporu zabezpečení s VeV – VA a společně prováděli výcvik v nakládání a přepravě vojsk po železnici.

Řízením výcviku byl určen npor. Ing. Martin Urbánek (skupina přípravy zbrojního a technického zabezpečení). Cvičily se různé způsoby najíždění a upevňování techniky na vagony, na podvalník, metodika navádění a štábní činnost při přepravě po železnici. K vidění bylo mimo jiné upevňování vozidel Pandur-2, Dingo, nebo třeba T-810 a BVP-2. V závěru zaměstnání se sestavovala „Univerzální nakládací ocelová rampa“, která se ve Vyškově už

několik let necvičila a mnoho přítomných její skládání vidělo poprvé.

Text a foto: prap. Petr Rychnovský,
vrchní praporčík przab

Složky integrovaného záchranného systému cvičily ve VVP Březina

Ve VVP Březina dochází k neobvyklé situaci – dopravní nehodě, při které do autobusu převážejícího vězně úmyslně naráží nákladní auto s komplicem odsouzených a na srážku doplácí také osobní vozidlo s eskortou vězeňské služby.

Při nehodě dochází ke zranění 15 osob, k útěku 7 odsouzených, řidiče nákladního auta – viníka dopravní nehody a k úniku provozních kapalin z vozidel. Řidič nákladního auta za použití střelné zbraně prchá s jedním odsouzeným s využitím nedaleko připraveného vozidla a šest odsouzených využívá situace a prchá do nedalekého lesa. Jeden z nich se z důvodu zranění od skupiny odpojil a ukryl se nedaleko místa nehody. Z autobusu se ozývá zoufalé volání o pomoc, část odsouzených v jeho prostorách zůstala zaklíněná.

V první chvíli to vypadá jako scéna z filmu, ale nikoli, právě bylo zahájeno taktické cvičení krajského integrovaného záchranného systému „Uzávěr 2012“, na kterém se podílelo okolo 300 cvičících jednotlivých složek, včetně Vězeňské služby. Téměř polovinu z nich pak tvořili policisté různých složek. O nehodě byly informovány všechny složky IZS a koloběh součinností policistů, hasičů, záchranářů a vězeňské služby se roztočil naplno.

„U nehody nejprve zasáhla dopravní policie, hasiči, kteří likvidují ekologické následky nehody, i záchranáři, kteří ošetřili

zraněné figuranty z řad policistů i vězňů. Část z nich sanitky už odvezly do nemocnice, někteří byli ošetřeni ve stanu postaveném hasiči,“ popsal začátek cvičení ředitel jihomoravské policie plukovník Tomáš Kužel. Vše se odehrávalo za použití speciální techniky jednotlivých složek, nasazeni byli i koně, psi a také tři vrtulníky. Část cvičících, a to především hasičů a záchranářů, poskytovala pomoc přímo na místě nehody. Další část, tentokrát ryze policejní, hledala uprchlé vězně.

„Několik skupinek vězňů uprchlo na svobodu. Rozjíždí se pátrací akce, do které jsou kromě vrtulníku nasazeni policisté ze speciální pořádkové jednotky, zásahová jednotka a všechny složky integrovaného záchranného systému kraje,“ přiblížila scénář cvičení policejní mluvčí majorka Petra Vedrová, přičemž první skupinu uprchlíků se podařilo vypátrat s využitím vrtulníku v hustém lesním porostu. Podle Vedrové byl však větší problém se skupinkou uprchlých trestanců, kteří se stačili opevnit v opuštěném rodinném domě. „Ty ovšem zneškodnila zásahová jednotka,“ uvedla mluvčí a dodala: „Obě skupinky uprchlíků se tedy podařilo zadržet nedlouho po útěku.“

„Cvičení simuluje reálné podmínky, které mohou nastat. Denně jsou po českých silnicích přepravováni vězni k soudům nebo výslechům a k podobné nehodě by tedy mohlo dojít,“ v závěru cvičení zdůraznil zástupce řídicího cvičení plukovník Tomáš Kužel. Podle něj je důležité, aby při tak složité události pracovníci všech složek věděli, jak co nejefektivněji spolupracovat.

S výsledkem a celým průběhem cvičení byli spokojeni i přihlízející hosté, řídící cvičení – policejní prezident Petr Lessy a jihomoravský hejtman Michal Hašek, který v závěru cvičení mimo jiné poukázal na unikátní možnost procvičit si tyto postupy ve spolupráci s AČR, přičemž velmi vysoce ohodnotil roli hostitele celého cvičení, kterým bylo Velitelství výcviku – Vojenská akademie, které zde zabezpečovalo nejen přípravu veškerých prostor v součinnosti s Újezdním úřadem vojenského újezdu Březina, ale také prezentaci poslán,

činností a možností využití své učebně-výcvikové základny vedenou zastupujícím velitelem plukovníkem gšt. Rudolfem Honzákem.

Stejně jako všem cvičícím složkám, udělil jihomoravský hejtman Michal Hašek Armádě České republiky – Velitelství výcviku – Vojenské akademii písemné poděkování za aktivní účast a vzorné splnění úkolů tohoto taktického cvičení.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

DEN PREVENCE A OSVĚTY V DOPRAVĚ

Na silnicích nás čekají tři nejsmrtelnější týdny

„První tři týdny v červenci jsou na českých silnicích každoročně nejrizikovější. Může za to smrtelná kombinace startu letních prázdnin a parného počasí,“ uvedla 27. června 2012 Česká tisková kancelář. A právě jeden z posledních školních dní, letos 28. červen, byl ve Vyškově již tradičně věnován Dni prevence a osvěty v dopravě, kdy zdejší Masarykovo náměstí zaplnili policisté, vojáci a hasiči, aby zde společně nabádali k bezpečnosti v dopravě.

Termín této akce rozhodně není zvolen náhodně, neboť právě blížící se prázdniny s sebou přináší kromě příjemných chvil strávených na dovolených a celé řady dětských radovánek také velmi vysoké riziko nehodovosti.

Komise pro dopravu a bezpečnost v dopravě BESIP při Městském úřadě Vyškov, odbor dopravní výchovy Velitelství vycviku – Vojenské akademie spolu s Policií České republiky se

snaží touto akcí alespoň částečně předejít varovným statistikám předcházejících let. Na děti i dospělé čekala kromě policejní, vojenské a hasičské techniky spousta stanovišť, zaměřených na velmi širokou oblast bezpečnosti v dopravě. Nechyběla zde ukázka správného připoutání ve vozidle, správné volby a umístění autosedaček, vybavení cyklisty, vše doplněné letáčky, které připravil BESIP, včetně postupu při zvládnutí autonehody či alko testu a také velmi důležitá zkouška zručnosti při podávání první pomoci ve spolupráci s Českým červeným křížem. Nejmenší děti si pak vyzkoušely své umění v jízdě na koloběžkách mezi kužely. Policie připravila ukázkou výstroje a výzbroje městské policie, dopravní policie, speciální pořádkové jednotky, a to včetně ukázky jejich zásahu, přičemž přidala také velmi atraktivní ukázkou vycviku služebních psů. Hasičský záchranný sbor se zde prezentoval rovněž svojí výstrojí, výzbrojí a technikou a nejvíce děti přilákal na zajímavou soutěž v hašení imitovaného požáru makety malého domečku.

Armádu ČR zde prezentovalo Velitelství vycviku – Vojenská akademie Vyškov, a to konkrétně příslušníci odboru dopravní výchovy. „Podílíme se na této akci již počtvrté a pro letošní rok jsme připravili jednak ukázkou vojenské techniky, přičemž zde prezentujeme kolová vozidla Iveco, Dingo, Pandur a Tatra 810, a dále zde máme k dispozici simulátory řízení vozidla pro zvládnutí krizových situací představující vozidlo Škoda Felicia a motocykl Honda. No a pochlubit se můžeme také naším simulátorem převrácení vozidla a simulátorem nárazu vozidla. Tedy mohou říci, že jsme připravili takovou techniku, která přitahuje na všech podobných akcích nebývale velký zájem jak z řad dětí, tak dospělých,“ komentuje podíl armády zástupce náčelníka odboru dopravní výchovy major Rudolf Kuběnka, který si pochvaloval letošní nadprůměrnou návštěvnost a dodává: „Speciálně pro děti jsme připravili malý kvíz malého účastníka silničního provozu, a tak jsem potěšen, že si své znalosti v této oblasti prověřilo opravdu široké spektrum vyškovských dětí.“

Vydařené dopoledne bylo doprovázeno kulturním programem, a tak se jistě nenašel nikdo, kdo by si z něho něco neodnesl. Kromě daktyloskopických otisků a drobných dárečků to však bylo pro všechny věkové kategorie v první řadě získání velmi cenných rad a zkušeností z oblasti bezpečnosti v dopravě. Nuže hurá na prázdniny a dovolenou!

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

i letos s účastí VeV – VA

Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) ve dnech 24.–27. května 2012 pořádala XIV. ročník „BAMBIRIÁDA“. Akce se uskutečnila v 16 městech České republiky ve spolupráci s útvary společných sil a sil podpory. Záštitu nad touto akcí převzali ministr obrany České republiky a náčelník Generálního štábu AČR.

Také Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově se na této akci

podílelo, potažmo jeho podřízené útvary. Ukázky vojenské techniky, ručních zbraní, prostředků individuální ochrany jednotlivce, to vše představil prapor zabezpečení v Ivančicích v prostorách zdejšího veřejného parku Réna u SVC. K vidění a také praktickému vyzkoušení byly ukázky výcviku v překonávání lanových překážek, a to v součinnosti s oddělením zabezpečení přípravy personálu a UVZ.

Stranou nezůstalo ani SOVZ Libavá, které v rámci letošní „BAMBIRIÁDY“ zprostředkovalo ukázky vojenské techniky a ručních zbraní ve Wolkerových sadech města Zábřeh a stejně tak SOVZ Hradiště v areálu Krajině výstavy města Cheb.

Co je Bambiriáda? Aktivní prezentace občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času. Díky Bambiriádě

mají každoročně tisíce dětí a mladých lidí možnost vybrat pro sebe nejlepší volnočasovou aktivitu. Koná se jednou za rok ve všech krajích České republiky. Trvá 2 až 4 dny a jejími branami projde okolo 250 000 lidí.

14. ročník akce pořádané Českou radou dětí a mládeže (ČRDM) se připojil k evropskému roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. S mottem „Nadšení i zkušenost“ si letos připomenul důležitost k propojení světa dětí a těch „dříve narozených“. „Co může mladý člověk nabídnout jiného než svoje nadšení? A to mnohdy stačí pro velkou věc. A starší člověk, plný zkušeností, často mladistvé nadšení již nechal za sebou. Spojením obou kvalit však získáme nádherné, jin-jang vyvážené,“ vysvětlil pojetí hesla předseda ČRDM Aleš Sedláček.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Nominování na Cenu „Ď“

Středa 16. května 2012, hodiny odjíjí pravé poledne. V překrásných prostorách zámku Kunín začíná slavnostní představení 12 nominací Moravskoslezského kraje Projektů – Cena „Ď“.

„Cena Ď není soutěž, ale poděkování, soustředění pozitivně naladěných lidí, tedy i ti, co si dnes cenu neodnesou, zasluhují velkou úctu a vřelé díky,“ řekl hned v úvodu autor celého projektu Richard Langer, přičemž dodal: „Cena Ď je projektem v ČR, který se jako jediný snaží, a to již po dvanácté, komplexněji mapovat a oceňovat aktivity mecenášů, sponzorů a dobrodinců za podporu kultury, charity v ČR. Rozsahem svých nomináčních kategorií ukazuje, že je nadmíru možností k podporování kulturních, charitativních a dalších projektů. To vše s důrazem na to, že taková bohulibá činnost by měla být v civilizovaném světě naprosto normální.“ V průběhu ceremonie pak dále uvedl: „Cenu Ď už tradičně dostávají firmy za milionové podpory kultury a charity, ale vedle nich „obyčejní“ lidé, kteří nezištně roky pomáhají potřebným. Každý někam dohlédne a součástí naší kultury je, že nejsme slepi.“

Důkazem, že pomoci může opravdu každý, byla také nominace vojenského

zařízení Libavá, na kterou byli navrženi ředitelkou dětského domova Budišov nad Budišovkou za poskytnutí vojenského prostoru Barnov i s ubikací pro 14denní letní pobyty zdarma. Bezmála padesátí dětem z dětského domova Budišov nad Budišovkou a Ostravy-Hrabové tak alespoň částečně zpříjemňují jejich nelehký život již více než 11 let. K velkému úžasu zástupců Libavé v čele s velitelem majorem Ivanem Šestákem a také zástupců dětského domova Budišov v čele s jeho ředitelkou Mgr. Naděždou Vondroušovou byl v opravdu silné konkurenci velkolepých charitativních projektů jejich postup do užšího výběru tří nominací. A i když nakonec hlavní cenu nezískali, byli velmi dojatí a Richard Langer na adresu AČR dodal: „Naši vojáci jsou opravdu úžasní. Můžeme být na ně hrdí, jsou to ti, kteří především svým působením v zahraničních misích poznali, co je skutečný život. Važme si, že je kolem sebe máme.“

Křišťálovou cenu si nakonec odnesla Základní škola T. G. Masaryka z Opavy, která tak postupuje do celostátního finále v Národním divadle (21. 6. 2012) v kategorii „Krátkárlů“ – GRAND PRIX Ď 2012. Ostatní nominace do celostátního kola však postupují také, kde budou rozděleny do příslušných kategorií. Můžeme být právem hrdí, že i letos budeme mít v Praze svého zástupce. V loňském roce totiž jednu z hlavních cen Ď převzal plukovník Rudolf Honzák, nynější zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie

Vyškov spolu s příslušníky 5. kontingentu provinčního rekonstrukčního týmu Lógar v kategorii morální vzor – za vynikající spolupráci při realizaci společného projektu Stonožky a AČR v Afghánistánu. A naše sympatie a podpora zde budou patřit i vítěznému ZŠ T. G. Masaryka z Opavy, která svou naprosto mimořádnou charitativní činností v oblasti podpory Zoologické zahrady Opava, ale také v rámci UNICEF, adopcí na dálku afrického dítěte a dalších, již od roku 1997 spolupracuje také s paní Bělou Gran Jensen, zakladatelkou „Hnutí Stonožka“, kdy vysokými finančními sbírkami a prodejem vyrobených psaníček podporují děti ve válkou zmítaném Afghánistánu.

V závěru Richard Langer dodal ke všem nominovaným i nominujícím: „Přijměte všichni mé srdečné pozvání na finálový večer, neboť kdo se nenaučil děkovat, další podporu nepotřebuje, a proto i tam právem zazní Ď všem nominujícím a nominovaným, členům kolegií, partnerům a přátelům ceny Ď!“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Vladimír Bezděk

Nejveselejší je takový svět, v němž můžeme udělat děti šťastnými

V pátek 1. června 2012 rozzářili vojáci, ale i policisté více než 1 500 dětských tváří z Vyškova a okolí, když pro ně připravili přímo v areálu kasáren Dědice již tradiční ukázky a soutěže v rámci Dne dětí doprovázené kulturním programem. Kasárna se tak během dopoledne doslova zaplnila malými i velkými bojovníky a bojovnicemi s pomalovanými tvářemi, kteří si mohli zkusit být aspoň na chvíli vojákem či policistou.

Téměř čtyřhodinový program připravený Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií Vyškov ve spolupráci s Policií ČR byl naprosto nabitý nejen ukázkami zdejšího vojenského výcviku, výstroje a výzbroje AČR, ale také atraktivními ukázkami výcviku policejních psů, koní, či zásahové a pořádkové jednotky. Svou techniku zde představili také příslušníci dopravní policie. Samozřejmě nechyběly ani klasické soutěže ve skoku v pytli, v hodu na cíl, v běhu přes překážky, nebo v hodu šipek a drobné odměny. Děti s neuvěřitelným nadšením

střílely, odminovávaly, hasily, předvedly své lezecké umění či dovednosti ze zdravotnické přípravy. K absolutním vrcholům letošního Dne dětí patřil přelet bojového vrtulníku Mi-17 s následným slaněním příslušníků oddělení záchranné a výsadkové přípravy. Ukázka byla natolik atraktivní, že zaujala nejen děti, ale i dospělé. „Byl to pro mě nádherný zážitek, ještě nikdy jsem nic takového neviděla,“ komentovala ukázkou výcviku výsadkářů babička jednoho z dětí. A samozřejmě již tradičně patřila do popředí zájmu kromě zbraní také pozemní technika a technika vzdušných sil AČR, kterou si mohli všichni návštěvníci prohlédnout i zevnitř.

Letošní specialitou pak bylo zapojení vyškovských škol do výtvarné soutěže Po stopách Konstantina a Metoděje, kdy v rámci programu Dne dětí byly vystaveny a oceněny krásné výtvarné práce žáků ZŠ Račice-Pístovice, které se budou dále účastnit celonárodní výtvarné soutěže pořádané Hnutím Na vlastních nohách – Stonožka a Arcibiskupstvím pražským ve spolupráci s hlavním kaplanem AČR

k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Velkou Moravu.

Hlavní krédo celé akce však bylo pro všechny pořadatele společné, a to, aby si nás děti pamatovaly nejen pro materiální věci, které jim poskytujeme, ale hlavně pro pocit, že je máme rádi! A proto mi v závěru dovoluňte vyjádřit všem, kteří se na této akci podíleli, velké poděkování.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

VI. ročník „OTEVÍRÁNÍ PRÁZDNIN“

Ve dnech 30. června až 1. července 2012 se ve Vojenském výcvikovém prostoru (VVP) Dědice ve Vyškově uskutečnil již šestý ročník „Otevírání prázdnin“. Tato akce, která je každoročně určena pro děti zaměstnanců Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA), bývá tradičně hojně navštěvována rodinnými příslušníky vojáků, občanských zaměstnanců a dalšími hosty.

Akci, která byla stejně jako v předešlých ročnících souborem ukázek zbraní, techniky, výcviku, soutěží a mnoha dalších zábavných činností pro děti i dospělé, pořádal školní prapor VeV – VA pod záštitou velitele VeV – VA plukovníka gšt. Ing. Jána Kožiaka.

I přes úmorné vedro se „Otevírání prázdnin“ zúčastnilo cca 400 nadšenců, kteří si nechtěli nechat tuto akci ujít. S notnou dávkou trpělivosti překonávali rodiče se svými rozjařenými ratolestmi

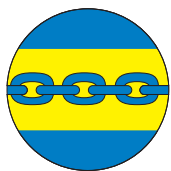
jednotlivá pracoviště a odpovídali na přehršel dotazů, k čemu co slouží, jak se co používá. Věřím však, že jsme všichni tyto drobnosti řešili s nadhledem a užili si tento zábavný rodinný víkend.

Závěrem bych velmi rád poděkoval jménem velitele školního praporu i jménem jeho příslušníků všem z praporu zabezpečení, odboru výcviku, odboru kariérové přípravy, odboru profesní přípravy a O-7 VeV – VA, kteří se jakkoli podíleli na hladkém průběhu této akce.

Dále bych chtěl vyzvednout logistickou podporu a sponzorství příslušníků Volarézy, bez jejichž pomoci by se tato akce jen stěží uskutečnila. Doufáme, že příští ročník bude neméně vydařený.

Text: mjr. Ing. Jiří Tureček
Foto: Hana Jurčová,
Vladimír Bezděk

Rota dělostřelectva, techniky letectva a protiletadlového vojska vznikla v roce 2008 po sloučení výcvikové baterie dělostřelectva ve Vyškově a části výcvikové základny Přerov. Rotě velí kpt. Ing. Pavel Šlimar.

ZA ZVUKU POLNICE NEPROPADÁME PANICE

Rota dělostřelectva, techniky letectva a protiletadlového vojska

Hlavní náplní roty je zabezpečení výuky a výcviku VeV – VA dělostřeleckou technikou a technikou leteckého zabezpečení. Mimo to se také podílí na plnění hospodářských úkolů a zabezpečení posádkových služeb a hotovostí.

Organizační struktura roty se skládá ze dvou čet, a to 1. čtyři dělostřeleckých odborností a 2. čtyři odborností letištního zabezpečení a PVO.

Příslušníci roty pracují převážně s bojovou technikou, jako jsou ShKH 152 mm (DANA), 120mm a 82mm minomety, průzkumnými prostředky PzPK LOS, meteorologickými prostředky SONDA, protiletadlovými komplety S-10 a KUB a dále leteckou technikou, jako jsou vrtulníky Mi-24, Mi-17 a letouny L-159, L-39.

Rota zabezpečuje výcvik řidičů ShKH DANA a osádek techniky dělostřelectva a PVO. Mezi nejatraktivnější a nejnáročnější výcvik patří ostré střelby z dělostřeleckých zbraní ve výcvikových prostorech jako VVP Březina, VVP

Libavá a VVP Brdy. Tyto střelby probíhají mnohdy v součinnosti s jinými bojovými útvary v rámci přípravy vojáků AČR pro zahraniční mise. Při tomto náročném několikadenním výcviku si příslušníci roty odpočinou jen zřídka. Samozřejmě je stravování v polních podmínkách a noční spánek v travním porostu. Aktivní účastí si vojáci roty na veškerém zabezpečovaném výcviku soustavně zvyšují a upevňují své znalosti a dovednosti. Díky vysoké vycvičenosti příslušníků roty je rota schopna provádět samostatně dělostřeleckou palbu, dělostřelecký průzkum a meteorologické služby, výstavbu polních letišť, zabezpečení chodu a údržby letišť, drobné opravy letecké techniky až po zabezpečení vzdušného prostoru protiletadlovými prostředky.

Mnozí příslušníci roty v předešlých letech prošli zahraničními misemi v zemích jako například Irák, Kosovo, Bosna, Afghánistán a někteří měli možnost se nedávno zúčastnit prestižních mezinárodních kurzů BMATT nebo Komando a díky tomu získali další poznatky a zkušenosti, které se snaží aplikovat ve své práci i v pracovním kolektivu roty.

K další významné činnosti roty patří organizace oslav svátku patronky dělostřelectva sv. Barbory v posádce Vyškov. V rámci těchto oslav provádí vyškolená obsluha v dobových uniformách slavnostní výstřel z historického děla na počest sv. Barbory.

Rota za dobu své činnosti také již několikrát zabezpečovala techniku

významné akce pro veřejnost jako Dny NATO, akce CIHELNA, Mezinárodní vojenský veletrh IDEB v Bratislavě, letecké dny na letišti Bochoř, vyřazení příslušníků UO Brno, dětské dny a spousty dalších akcí pro veřejnost.

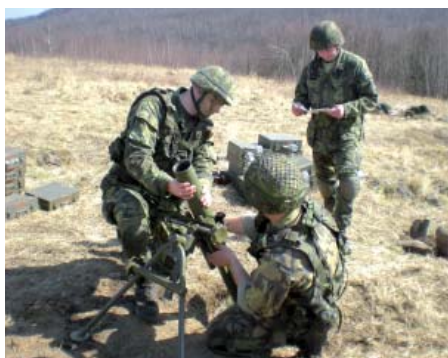
Rota se také významně podílí na prezentaci prab a posádky v rámci zabezpečení ukázek techniky, prostorů a výcviku na hale vzdušných sil, kde se nám již sešlo mnoho významných zahraničních i tuzemských vojenských a politických představitelů.

Nesmíme také zapomenout na spolupráci s leteckými základnami při údržbě letecké techniky a letištních ploch, které provádějí příslušníci roty na letištích Praha-Kbely a Bochoř v Přerově.

Tento článek je jen malá sonda do náročného každodenní práce příslušníků roty dělostřelectva, techniky letectva a protiletadlového vojska, kterou vykonávají k prospěchu posádky Vyškov a AČR.

Text: rtm. Vladimír Zvara

Foto: archiv roty

Společenský klub kasáren Dědice se představuje

Společenský klub (SK) je centrem kulturně-společenského dění v posádce Vyškov. Příslušníkům posádky a jejich rodinám nabízí efektivní a smysluplné využití volného času. SK je neodmyslitelnou součástí vyškovské posádky, neboť svou činností napomáhá při výchově budoucích vojenských profesionálů, přispívá k celkové kultivaci jejich osobnosti, učí vojenskou veřejnost tvořit a ochraňovat kulturní hodnoty a chápat kulturu jako součást každodenního života.

O pestré programové nabídce a zabezpečení provozu společenského klubu se stará dobře sehraný tým příslušníků praporu zabezpečení ve složení:

- o. z. Dr. Miroslav Jackuliak – řízení provozu SK, organizace materiálně-technického zabezpečení, konferenční servis;
- o. z. Dana Maslová – provoz knihovny a obnova knižního fondu, zabezpečení zahraničních misí multimediálním materiálem;
- o. z. Anna Lasovská – provoz video-střediska a kina, internetová studovna, činnost zájmových kroužků;
- o. z. Ludmila Heřová – komplexní materiálně-technické zabezpečení a servis všech akcí.

Tato vskutku miniaturní skupina je schopna zabezpečit provoz SK každý pracovní den v době od 07.00 do 20.30 hodin. Obhospodařuje 1 200 ks filmových DVD, 22 000 svazků knih zabezpečuje 2× týdně provoz kina, poskytuje konferenční servis, organizuje výstavy výtvarných prací žáků mateřských a základních škol, řídí činnost zájmových kroužků a provoz internetové studovny. Nesmíme také zapomenout na organizaci divadelních představení a koncertů. Mezi významné úkoly SK patří také zabezpečení zahraničních kontingentů AČR multimediálními prostředky materiálního charakteru a zabezpečení rotace již vytvořených souborů či jejich doplňování.

Pro zájemce o sportovně-relaxační využití nabízíme možnost hraní stolního

fotbalu, kulečnicku, biliardu, stolního tenisu a stolních deskových her.

Za dobu existence SK zaměstnanci klubu připravili nepřehledné množství akcí, plesů, večírků, divadelních představení, koncertů moderních, lidových, country hudebních skupin, sólistů, malých skupin i velkých hudebních těles. Dnes je možné říci, že za předešlé roky málokterý umělec z české a slovenské špičky kulturní scény nestál na jevišti kina Palcát.

Naší pýchou je folklorní soubor TRNKA, který úspěšně reprezentuje armádu i hanácký region na armádních

přehlídkách i civilních folklorních festivalech v republice i v zahraničí již 36 let.

Přáním zaměstnanců SK je, aby všechny programy byly navštěvovány v co největším počtu a přispěly k dobrému pocitu a kulturnímu vyžití příslušníků posádky. Všechny programy připravujeme pro vás, s cílem zpříjemnit vám život a poskytnout příjemný kulturní zážitek.

Děkujeme za vaši přízeň a zájem o kulturu.

Text: o. z. Dr. Miroslav Jackuliak

Foto: archiv SK

Možnosti společenského klubu

- společenský sál s kapacitou (max. 120 osob), kino Palcát (max. 400 osob), dvě klubovny (max. 40 a 10 osob), knihovna a videopůjčovna;
- možnost pořádání zábavných kulturních a divadelních představení;
- možnost pořádání konferencí, různých setkání, rautů, oslav pro vojáky z povolání a jejich rodinné příslušníky;
- možnosti využití kluboven pro organizování jazykových a jiných kurzů, seminářů, besed a podobných akcí;
- využití didaktické techniky (PC projekce, TV, video);
- možnost sledování televize, videa, DVD, satelitního vysílání, poslech CD, hraní stolních společenských her, čtení knih a časopisů;
- využití internetové studovny, promítání filmů, půjčování DVD a knih;
- hraní stolního tenisu, biliardu, kulečnicku, stolního fotbalu a hry na klavír;
- při SK působí kroužek jógy, dřevomodelářský a taneční kroužek, break dance, kurz paličkování, folklorní soubor TRNKA, dámský klub.

Zasedání nově jmenované redakční rady recenzovaného časopisu Doktríny

Dne 11. června 2011 proběhlo zasedání redakční rady recenzovaného neimpaktovaného on-line pokračujícího zdroje Doktríny, na kterém vydavatel časopisu zastoupen plukovníkem gšt. Ing. Rudolfem Honzákem, MSS, jmenoval předsedu a členy redakční rady, výkonného redaktora a specialisty pro redakční úpravu.

Časopis Doktríny byl vydáván od roku 2008 do roku 2011 jako nerecenzovaný.

Od 1. ledna 2012 se stal recenzovaným periodikem a uchází se o zařazení do Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodiků vydávaných v České repub-

lice, který schvaluje Rada pro výzkum, vývoj a inovace České republiky (poradní orgán vlády ČR).

V současnosti tvoří redakční radu 11 osob. Vydavatel časopisu jmenoval předsedou redakční rady plk. Ing. Petra Markvarta, Ph.D. (ODO). Na návrh předsedy redakční rady byli vydavatelem časopisu jmenováni členové redakční rady kpt. Ing. František Grmela (ODO), Ing. Oldřich Socha (ODO), RNDr. František Herodek (OdKIT), pplk. Ing. Jiří Chrástek (Centrum OPZHN), pplk. Ing. Pavel Otrisal, MBA (Ústav OPZHN), pplk. Ing. Vítězslav Jaroš, Ph.D. (K-110, UO), doc. Ing. Miroslav Dřimal, CSc. (vojenský důchodce), Ing. Zdeněk Málek, Ph.D. (Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně), Ing. Lubomír Píkrýl (VOP-026 Šternberk, s. p., lokalita Vyškov), Dr. Jaroslav Nižňanský, Ph.D. (Štáb pro operace

GŠ OS Slovenské republiky). Výkonným redaktorem byl jmenován mjr. Ing. Petr Marek a specialisty pro redakční úpravu Mgr. Helena Němcová, Ing. Jaroslav Mráz a Ing. Oldřich Zela.

Dalším bodem zasedání bylo vyhodnocení přijatých úkolů od minulého zasedání redakční rady, které proběhlo 13. prosince 2011. Převážná část stanovených úkolů byla splněna i přes skutečnost, že časopis nedisponuje finančními prostředky pro proplácení autorských honorářů a proplácení recenzních posudků. Následně provedl výkonný redaktor doklad stavu připravenosti čísla jedna časopisu k publikování a předseda redakční rady stanovil úkoly do příštího zasedání redakční rady v prosinci 2012.

Stávající a noví čtenáři časopisu Doktríny jej mohou navštívit v prostředí CADS na adrese <http://10.40.8.247/ReVD-SIS/spd/casopis.htm> a v prostředí Internetu na adrese http://doctrine.vavyskov.cz/_casopis/casopis.htm.

Pro čtenáře a případné autory příspěvků ze zahraničí byla zřízena na Internetu podstránka v anglickém jazyce, která poskytuje základní informace o časopise, pokyny pro autory a kontakty na redakci časopisu. Také nabízí názvy článků a jejich rozšířené anotace v anglickém jazyce.

Redakce časopisu vybízí touto cestou všechny příslušníky VeV – VA bez ohledu na to, zda se zabývají přípravou personálu nebo zabezpečením přípravy, aby se zapojili do publikační činnosti v recenzované nebo nerecenzované části časopisu. Propagujte svoji odbornost a odbor (samostatné oddělení), poznatky, zkušenosti a dosažené výsledky v rezortním časopise! Redakce Vám nabízí metodickou pomoc s přípravou příspěvků.

Text: mjr. Ing. Petr Marek
Foto nrtm. Jiří Kolba

Útvarová kolektivní smlouva 2012 podepsána

V pondělí 19. března 2012 nabyla účinnosti také nová útvarová kolektivní smlouva, kterou za své útvary uzavřeli velitel Vojenského útvaru 1970 v zastoupení plukovník gšt. Ing. Rudolf Honzák, MSS., a velitel Vojenského útvaru 8660 Vyškov major Ing. Jan Bouda se Základní organizací Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády posádky Vyškov zastoupenou předsedou závodního výboru panem Karlem Zvěřinou.

Útvarová kolektivní smlouva vychází z nového Zákoníku práce platného k 1. lednu 2012, potažmo kolektivní smlouvy 2012 uzavřené mezi Ministerstvem obrany ČR a Českomoravským odborovým svazem civilních zaměstnanců armády a samostatným odborovým sdružením zaměstnanců rezortu ministerstva obrany České republiky a je prakticky její aplikací do útvarových podmínek, tedy upravuje smluvní vztahy mezi konkrétními smluvními stranami, mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci, včetně pracovních podmínek a nároků zaměstnanců vyplývajících z pracovního poměru. Řeší také zaměstnanost a bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk

Základní odborová organizace posádky Vyškov

Setkání důchodců-odborářů

Základní odborová organizace posádky Vyškov nezapomíná na své bývalé aktivní členy a pořádá pro ně každoročně setkání v posádce.

Letos se setkání uskutečnilo 26. dubna 2012, zúčastnilo se ho celkem 22 dědečků a babiček, jak je s láskou oslovuje členka výboru paní Ilona Matalová, která je má na starosti.

Výbor základní odborové organizace připravil zajímavý program setkání, pozvání přijal zastupující velitel VeV – VA plk. gšt. Ing. Rudolf Honzák, MSS, a velitel praporu zabezpečení mjr. Ing. Jan Bouda.

Milé bylo vystoupení dětí ZŠ Morávka ze Sídliště Víta Nejedlého. V průběhu setkání byli důchodci-odboráři seznámeni s minulostí a současností posádky Vyškov v zajímavém vystoupení vrchního praporčíka prabab Petra Rychnovského, který důchodce-odboráře poté provázel i na vyhlídkové jízdě vojenským autobusem po areálu posádky a VVP Dědice.

Zpestřením pro přítomné byla i jejich soutěž o nejlepší upečený zákusek – buchtu, kterou iniciovala paní Matalová.

Všem důchodcům-odborářům se setkání moc líbilo a už teď se těší na příští. Nezbyvá než doufat, že vysoko nasazenou látku péče o tyto seniory udrží výbor naší základní odborové organizace i do budoucna.

Text: Ing. Oldřich Zela
Foto: Hana Jurčová

Výroční konference

Dne 6. června od 14.00 h zasedali ve velkém sále společenského klubu odboráři posádky Vyškov na své výroční konferenci.

Mezi hosty konference patřila předsedkyně Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády Ing. Jitka Šebková, NŠ VeV – VA plk. gšt. Ing. Milan Marek a ZV VÚ 8660 mjr. Bc. Ing. Radoslav Mareček. Hosté ve svém vystoupení pozdravili přítomné odboráře a popřáli jednání konference hodně zdaru.

Přítomní odboráři potom vyhodnotili čtyřleté období od poslední konference v květnu 2008, bilancovali úspěchy i prohry za toto období, zejména v oblasti personální, kdy došlo v posádce na přelomu roku 2010/2011 k velkému úbytku občanských zaměstnanců a tím pádem

i odborářů. V současné době čítá členská základna 55 členů.

Konference v závěru schválila přednesené zprávy výboru a zvolila nové členy výboru, revizní komise a delegáty na VI. sjezd Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády, který se bude konat v prosinci tohoto roku. Naše základní organizace deleguje na tento sjezd dva zástupce.

Občerstvení všech delegátů v průběhu konference zabezpečila jako vždy na vysoké úrovni VOLAREZA Vyškov.

Text: Ing. Oldřich Zela,
Foto: Hana Jurčová

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Vojenští pětibojaři bojovali o účast na mezinárodních kláních

Poslední dubnové dny patří u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově již tradičně přeboru AČR ve vojenském pětiboji. V letošním roce zde bojovalo celkem 16 elitních sportovců AČR, mezi nimi 4 ženy. Letošní přebor AČR ve vojenském pětiboji byl za účasti náčelníka štábu pořadatelského Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově plukovníka Milana Marka slavnostně zakončen vyhlášením vítězů v pátek 27. dubna.

Během tří denního klání absolvovali závodníci pět soutěžních disciplín, a to v tomto pořadí: střelba z malorážní pušky (200 m) – na přesnost a na rychlost (10 ran za 10 min, 10 ran za 1 min), překážkový běh (500 m) – NATO dráha s 20 překážkami pro muže a 16 překážkami pro ženy, překážkové plavání (50 m) – s pěti překážkami, hod granátem – na přesnost (na 20, 25, 30, 35 m pro muže a na 15, 20, 25, 30 m pro ženy) a hod do dálky, muži mají hmotnost granátu 550 g a ženy 350 g a přespolní běh – muži běží 8 km a ženy 4 km.

Vojenský pětiboj byl založen v roce 1946 francouzským důstojníkem kapitánem Henrym de Brussem, přičemž jeho pozornost byla věnována vojenským fyzickým tréninkům. První soutěž organizoval sám a konala se ve vojenském tělovýchovném středisku ve Freiburgu v srpnu 1947 a zúčastnily se jí belgické,

francouzské a nizozemské týmy. V roce 1950 se vojenský pětiboj v současném pojetí disciplín vyvinul do jedné z nejdůležitějších vojenských soutěží CISM (Mezinárodní rady vojenského sportu) a setkal se s rostoucím úspěchem. Během posledních let se vojenský pětiboj pozoruhodně rozšířil. Každý rok je organizována série soutěží s hlavním důrazem na mistrovství Evropy. Vojenský pětiboj je také nedílnou sportovní disciplínou na světových hrách CISM a je také nejen jednou z nejvýznamnějších sportovních disciplín armádního sportu, ale má vztah i k civilnímu sportovnímu světu. V některých zemích, zejména severovýchodních, organizují soutěže ve vojenském pětiboji i s civilní účastí.

„Vojenští pětibojaři zde soutěží od roku 1996 a je to jeden z nejnáročnějších sportovních závodů. Jeho výsledky poslouží jako podklady pro nominaci reprezentačního družstva AČR na mezinárodní závody, jejichž vrcholem bude v letošním roce Mistrovství světa ve finském Lahti,“ říká plukovník Lubomír Přívětivý, vedoucí katedry vojenské tělovýchovy při FTVS UK Praha.

Většina účastníků se shodla na tom, že asi nejtěžší disciplínou je pro ně překážková dráha, kterou mají již všichni zdárně za sebou.

Jak říká jedna ze závodnic Kateřina Dědáková, která se k závodění vrátila po dlouhých

2 letech a svým výkonem sklídila obdiv nejen u svých kolegů: „Nemám moc příležitostí trénovat na překážkách a ty mi teda dávají dost zabrat. Raději mám technické disciplíny, plavání nebo běhání.“ K tomu se připojuje i další závodnice Lucie Krejsová, která právě absolvuje svou pětibojařskou premiéru a dodává: „Před 14 dny jsem zde byla na soustředění a překážkovou dráhu zkoušela naprosto poprvé, moc se mi to nedařilo, hlavně irská lavice, to byla moje noční můra. Dneska jsem to dala, jako by se ve mně něco zlomilo a hnalo mě to dopředu. Je to pro mě velké vítězství. Mám z toho strašnou radost, ale i obavy z dalšího průběhu pětiboje, a to především ze správného rozložení sil.“

To něco, co hnalo nejen Lucku dopředu, je neuvěřitelná soudržnost všech soutěžících. „Pojď, pojď, boj, máš na to!“ Slova, která povzbuzují všechny soutěžící a ženou je nejen k dobrému umístění, ale především k zisku potřebných bodů. Po dvou disciplínách jich zatím stihl nejvíc nasbírat Matěj Picka (1 643) a právě zmíněná Kateřina Dědáková (1 412), která k tomu dodává: „Pro nominaci na mezinárodní závody jich potřebuji minimálně 4 450, tak uvidíme, jak to půjde dál.“

Vojenský pětiboj má své přeborníky pro letošní rok

Po třech dnech urputných bojů vyvrcholil tento závod závěrečným přespolním během, rozděleným do mužské (8 km) a ženské kategorie (4 km). Startovní čísla sportovců zde dávají již mnohé tušit, jednotliví soutěžící vybíhají na trať postupně, a to podle svého umístění po předchozích čtyřech disciplínách s časovou distancí přepočítanou dle „Gundersenovy metody“. Mezi muži tak jako první vyběhl zatím vedoucí závodník průběžného pořadí Michal Škobrtal (3 576,8 bodů), v těsném závěsu za ním průběžně druhý Matěj Picka (3 486,5 bodů)

a Zdeněk Surovec (3 257,3 bodů), držící zatím bronzovou příčku. Mezi ženami na trasu Hamiltonským údolím jako první vyběhla Kateřina Dědáková (3 166,8 bodů), stíhána Jitkou Opravilovou (3 063,6 bodů), před zatím třetí v pořadí Lucií Krejsovou. A výsledky celkového pořadí se již kromě vyššího zisku bodů nezměnily.

Přeborníky AČR ve vojenském pětiboji pro rok 2012 se tak stali Michal Škobrtal (4 499,8 bodů) a Kateřina Dědáková (4 009,8 bodů).

Jak závodníci prozradili, byl to pro všechny vlastně první letošní opravdový pětibojařský závod. A jak to u správného závodu má být, u obou kategorií probíhal dramatický boj o zlatou medaili až do konce. Matěj Picka řídící se heslem

„hlavně budme dobrý“, patřil v jeho průběhu k horkým favoritům. Přestože zvítězil ve třech disciplínách, a to v překážkové dráze, plavání a přespolním běhu, nakonec zaostal za prvním místem pouhých 32 bodů. K závodu dodal:

„Jsem s výkonem spokojený, 2. místo je při mé již třetí účasti zatím absolutně nejlepší umístění. Rád bych moc poděkoval podplukovníku Přivětivému, který mě k pětiboji přivedl. Nejdůležitější je to přestat ve zdraví. Já jsem v závěrečném běhu už nemohl jet úplně naplno, neboť hned po tomto závodě budu usilovat také o nominaci na akademické MS v triatlonu v Nymburku a tam budu potřebovat ještě hodně síly.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Mistryně ČR ve fitness uspěla i v Evropě

Jitka Raclavská, příslušnice odboru kariérové přípravy VeV – VA s hodností poručice, reprezentovala české barvy na Mistrovství Evropy žen a fitness mužů 2012, které se konalo od 12. do 14. května v chorvatském městě Záhřeb. Ve své kategorii fitness do 163 cm nakonec skončila na krásném 5. místě.

Co tomu předcházelo? Přípravu na sezonu zahájila v únoru. Skutečná před soutěžní dieta přišla na řadu už v březnu, celoroční trénink, v závěrečné fázi, tj. měsíc před závody 5–6 dní v týdnu. Dále shazování nějakých kil (asi 5 kg) a tvrdý dril v gymnastické sestavě.

Samotný postup na Evropu si musela vybojovat na Mistrovství České republiky, které se konalo ve dnech 28.–29. dubna 2012 ve Žďáru nad Sázavou, zde Jitka obsadila 1. místo.

Ještě jednou blahopřejeme. Celé oddělení přeje mnoho dalších jak sportovních, tak osobních a hlavně pracovních úspěchů.

Text: kpt. Ing. Martin Vogel

Foto: Jitka Raclavská

PRAŽSKÉ BĚHY

Největšího běžeckého svátku na území České republiky, pražského půlmaratonu a maratonu, se tradičně účastní příslušníci AČR. Carlo Capalbo, ředitel výše uvedených závodů, nabízí možnost startu nejen Armádě České republiky, ale i dalším složkám integrovaného záchranného systému v samostatně vypisované kategorii bezpečnostních a záchranných složek (KZBZ) jako vyjádření úcty za práci ve prospěch občanů doma i v zahraničí.

Na start obou běhů se postavilo 20 000 (!) závodníků, z toho řada zahraničních.

Oba závody bezpečně ovládli Keňané. Na poloviční maratonské distanci ohrožoval Tsegay časem 0:58:47 světový

rekord, jeho reprezentační kolega Deressa v maratonu časem 2:06:25 zaostal těsně za rekordem traťovým.

Také posádka Vyškov měla svá „želízka v ohni“. Z trojice vyškováků Hervis ½ maraton (21,0975 km) běžel nejrychleji

čet. Pavlík, který protal cílovou pásku v čase 1:29:07 h. Nestárnoucí o. z. Gončár byl časem 1:34:14 h nejlepší v KZBS v kategorii nad 55 let, rtn. Kurdík běžel za 1:50:53 h, třetím místem v kategorii 50–55 let se časem 2:09:14 h prezentoval mjr. Bil.

Stejná čtveřice doplněná kpt. Györgym se postavila také na start Volkswagen maratonu (42,195 km). Nejrychlejší byl opět čet. Pavlík (3:32:35 h), těsně před o. z. Gončárem (3:33:46 h). Gončár zopakoval prvenství v kategorii nad 55 let. Rtn. Kurdík běžel za 3:45:49 h, kpt. György 4:00:05 h, což stačilo na sedmé místo mezi čtyřicátníky. Mjr. Bil bral za 4:40:00 h třetí místo v mužích 50–55 let.

Text: npor. Mgr. Radoslav Kala

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Mgr. Monika Nováková, mobil: 724 071 147, e-mail: tisk@vavyskov.cz. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: Vladimír Bezděk, MO. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Tisk: VydSk/OdKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevýžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://vev-va.ispovy.acr> a na internetu <http://www.vavyskov.cz>.